LA MULŢI ANI 1994!

Îi anunţăm pe cititorii noştri că, datorită zilelor de repaus prilejuite de sărbătorile de iarnă, următorul număr al săptămânalului "DREPTATEA" va apare miercuri 12 ianuarie 1994.

Seria a V-a, Numărul 15
16 PAGINI - 150 LEI

Săptămâna 29 decembrie 1993 - 5 ianuarie 1994
Director : RADU VASILE

P197-7880

Fondat 1928

Dreptatea

SĂPTĂMÂNAL AL PARTIDULUI NAŢIONAL ŢĂRĂNESC CREŞTIN DEMOCRAT

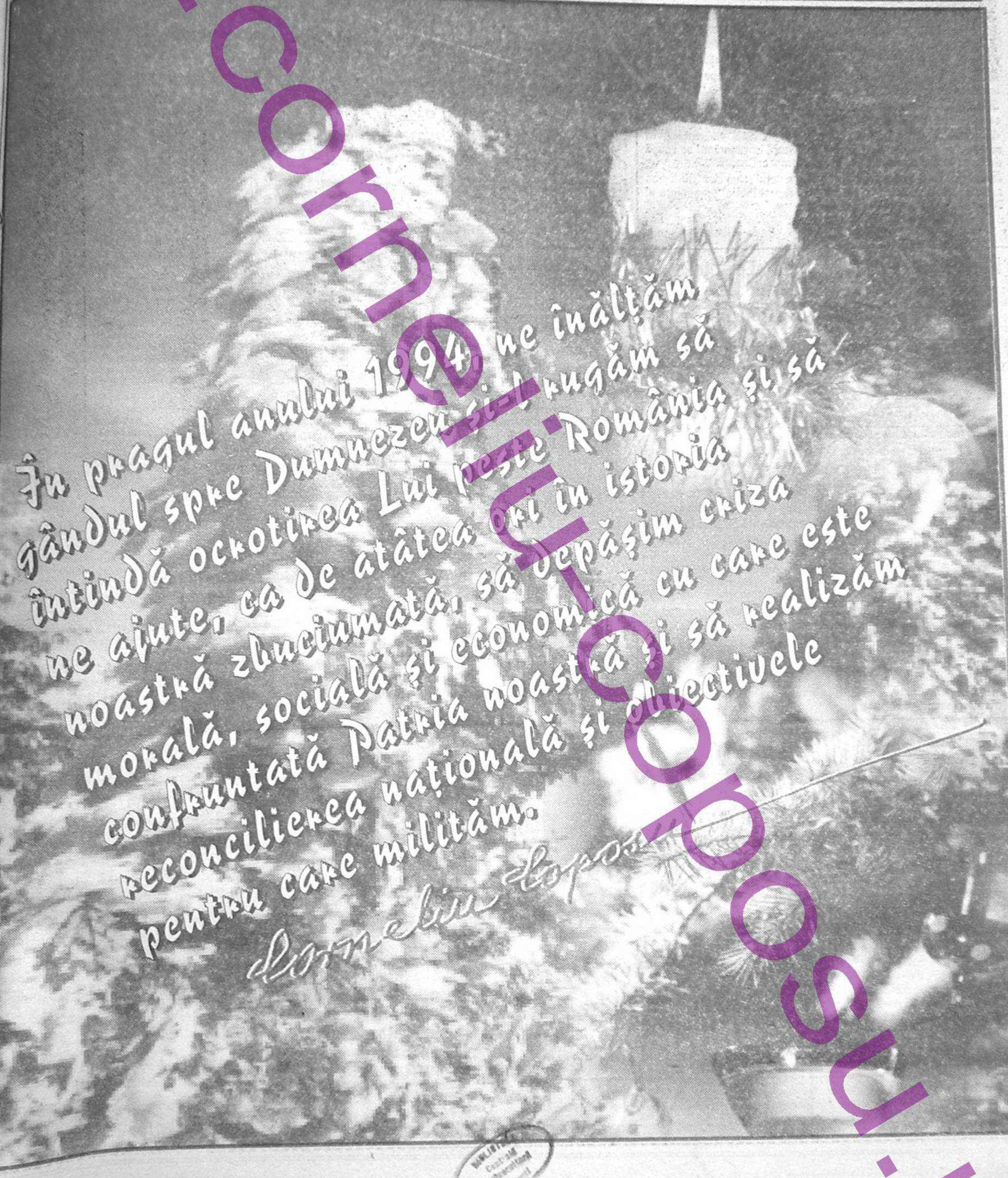

ARHIVA
Colecţia
Publicaţii

Maxima săptămânii: "Dacă murim aici în lanţuri şi în haine vărgate, noi nu facem cinste Poporului Român, ci Poporul Român ne-a făcut onoarea să murim pentru el". Petre Ţuţea - Aiud, 1964

Efemeride

29 decembrie (Undrea) - 5 ianuarie (Gerar)

În săptămâna aceasta, în prima zi a anului, îl pomenim pe Sf. Vasile cel Mare. S-a născut într-o familie care numără mulţi apărători ai credinţei. După ce învaţă la Constantinopol (unde e student eminent) devine unul din marii teologi ai timpului, preot, apoi episcop în oraşul bizantin Cezareea, în care întemeiază şi primele spitale cunoscute în istorie.

30.XII.1947 – Din ordinul lui Stalin este abolită monarhia în ţara noastră. Sub aspect legal abdicarea a fost nu numai lovită de nulitate, fiind rezultatul unei constrângeri, ci şi neconstituţională, deoarece potrivit Constituţiei abdicarea era un act personal, deci nu îi putea afecta pe urmaşii regelui ori schimba forma de guvernământ multimilenară.

31.XII.1881 – S-a născut la Fălticeni (jud. Suceava) Eugen Lovinescu, critic literar şi conducător al revistei "Sburătorul".

1.I.1432 – După o îndelungată şi rodnică domnie s-a stins din viaţă Alexandru cel Bun, figură proeminentă a dinastiei Muşatinilor.

2.I.1926 – A văzut lumina tiparului "Getica", opera cea mai importantă a lui Vasile Pârvan.

3.I.1813 – Un pustiitor incendiu cuprinde Curtea Nouă din Bucureşti, ce se afla pe Dealul Spirii.

4.I.1877 – S-a născut Sextil Puşcariu (m. 1948), eminent lingvist român. Una din cărţile sale principale, "Studii istroromâne" se ocupă de limba vorbită de românii de pe malul drept al Dunării.

5.I.1878 – S-a născut Emil Gârleanu, autorul volumelor "Din lumea celor care nu cuvântă" şi "Bătrânii". A fost întâiul preşedinte al Societăţii Scriitorilor Români.

Radu-Mihnea Dragomir

"Vasilica" e un vechi obicei, întâlnit mai mult prin părţile Teleormanului. Lăutarii, de obicei ţigani, au o căpăţână de porc împodobită cu care merg din casă în casă rostind un colind care povesteşte păţaniile mult-doritului animal.

Redacţiei săptămânalului "Dreptatea"

Acum, când colindele străvechi vestesc Sfintele Sărbători ale iernii, urez, sincer şi cordial, tuturor celor care, cu dragoste, cu înţelepciune şi neodihnă, trudesc pentru atât de necesara "DREPTATE", sănătate şi reuşită deplină în tot ceea ce-şi propun, cât mai multă bucurie în suflet şi belşug în case. Iar Moş Crăciun să le păşească pragul cu cetină de brad în mână şi-n sac cu toate darurile ce şi le doresc, întru binemeritată răsplată…

LA MULŢI ANI!

Filiala PNŢCD Argeş

PRIMUL SUCCES ÎN CAMPANIA "DRUMUL LEGII" /

Un grup organizat vizitează Parlamentul

Analizând propunerile Asociaţiei PRO DEMOCRAŢIA, Biroul Permanent al Camerei Deputaţilor este de acord ca grupuri organizate să viziteze Parlamentul. La fel, Senatul României va putea fi vizitat de către grupuri de până în 30 de persoane.

Joi, 23 decembrie, primul grup de elevi de la Liceul Rosetti a vizitat Camera Deputaţilor. Ei au văzut birouri ale grupurilor parlamentare, birouri ale vicepreşedinţilor Camerei, sala de şedinţe în plen, chiar dacă aceasta era goală, deputaţii fiind în vacanţă.

Atât elevii, cât şi profesorii lor au fost de acord că vizita le-a folosit pentru a-şi clarifica modul în care lucrează Parlamentul iar aceste cunoştinţe vor putea fi valorificate în cadrul orelor de educaţie civică.

PRO DEMOCRAŢIA va sprijini în continuare orice cerere exprimată de profesori pentru a-şi aduce elevii să vadă cum lucrează Parlamentul.

Doresc să mă abonez la ziarul Dreptatea pentru

- ❑ 1 lună = 680 lei
- ❑ 3 luni = 2210 lei
- ❑ 6 luni = 4420 lei
- ❑ 12 luni = 8840 lei

Nume.....
Prenume.....
Adresa.....
.....
Cod poştal.....
Localitatea.....
Judeţul.....

Redacţia publicaţiei "Dreptatea", Bucureşti, Calea Victoriei 133, et 2, sectorul 1, tel. 650 41 25; fax: 650 64 44. Cont virament 45.10.50 11.06. BCR. SMB. Suma de lei s-a depus cu chit. Nr....., mandat poştal nr..... din..... sau dispoziţia de plată nr. .....

CUPON DE ABONAMENT

Comitetul de Conducere al Organizaţiei Muncitoreşti centrale a PNŢCD urează tuturor membrilor şi simpatizanţilor partidului nostru:

"LA MULŢI ANI ŞI SĂNĂTATE!"

Dreptatea

Secretar general de redacţie: **MIRCEA VLAD**

Şefi de departament:
DAN BĂNICĂ: informaţii
OVIDIU PĂTRĂŞCANU: politic
ŞTEFAN CALIGA: internaţional
IOAN FRĂNCU: sport
DANA POPESCU: social

Fotoreporter: **PETTER GHEORGHE**

Grafică şi machetare: **ROXANA BURCESCU**

Secretariat: **Camelia Dobreanu**
Financiar-contabilitate: **ECATERINA BUCĂ**
Juridic: **GHEORGHE POPESCU**
Documentare: **CONSTANTIN CEACU**
Difuzare: **GHEORGHE DUMITRU, DRAGOŞ CEACU**
Cuner: **LUMINIŢA DAMIAN**

Corespondenţi speciali:
SUA: **SILVIA DUTCHEVICI**
SUA şi Canada: **ADRIAN MIHAIL GRIGOROPOL**
Geneva, München: **STELIAN IONESCU**
Bruxelles: **COSMIN BROASCĂ**

Corespondenţi teritoriali:
SORIN GRECU - Cluj
VIRGIL COSMA - Iaşi
RADU SIMION BORDEANU - Hunedoara
NICU VRÂNCEANU - Bacău
COSTEL IONESCU - Braşov
MĂLIN DUMITRIU - Alba
VASILE VASILCA - Alba
IONEL BOTEA - Caraş-Severin
FLAVIUS BREZEANU - Brăila
FLORIN RĂDULESCU - Vrancea
MIHAI ENCIU - Slobozia
GHEORGHE SIMIANU - Suceava
ADRIAN SIMEANU - Argeş
DIANA MUNTEANU - Prahova
CĂTĂLIN POPESCU - Prahova
MIHAI BARBU - Valea Jiului
GHEORGHE TUDORAN - Arad
SERGIU PARCUŢIU - Arad
DANTE M.C. SEDAN - Timiş
VICTOR PIETREANU - Teleorman
FLORIN CUCUREZEANU - Teleorman
IOAN GAVRILĂ - Tulcea

Redacţia şi administraţia
Calea Victoriei nr.133, et. 2
Tel. **650 41 25**
Fax. **650 64 44**
70 179 - Bucureşti - sector 1
Cont virament nr. 4510501106
B.C.R. filiala S.M.B.

Tehnoredactare computerizată: *RL- Info Team*

Şefi tură calculator: **Aurel Neagu, Mihnea Radu**

Tipar executat de tipografia:

România liberă

PROTEST

Consilierii judeţeni ai Sectorului Agricol Ilfov sunt consternaţi de modul tendenţios prin care Primul Ministru al României, Nicolae Văcăroiu, şi alţi deputaţi proguvernamentali au dezinformat la 17.12.1993 opinia publică românească în legătură cu modul dezastruos de aplicare a Legii fondului funciar. S-a afirmat că de aplicarea defectuoasă a Legii nr. 18/1991 se fac vinovaţi primarii şi consilierii locali ce sunt în majoritate reprezentanţi ai opoziţiei.

Îi reamintim domnului Prim-Ministru, dacă a uitat sau nu a înţeles bine prevederile legale, ca potrivit art. 11 din Legea nr. 18/1991 în fiecare localitate au fost constituite comisii prin decizia prefectului, iar pe plan judeţean funcţionează comisii teritoriale conduse de prefectul acestuia, deci factorii decizionali sunt numiţi de Guvern.

Consiliile locale şi judeţene nefiind abilitate să aplice Legea pământului orice încercare a acestora de a se implica în această problemă a fost imediat şi ferm curmată de reprezentanţii Puterii.

De aceea protestăm cu deosebită fermitate împotriva încercărilor de culpabilizare a reprezentanţilor liber aleşi ai Convenţiei Democratice din România şi ai celorlalte partide din opoziţie şi cerem ca Primul Ministru şi ceilalţi factori ai Puterii să dezmintă afirmaţiile eronate şi tendenţioase făcute în plenul Parlamentului Român din 17.12.1993 cu prilejul dezbaterii Moţiunii de cenzură şi să informeze prin toate mijloacele, inclusiv prin postul naţional de televiziune electoratul ţării că adevăraţii responsabili ai neaplicării corecte şi la timp a Legii fondului funciar se află pe băncile guvernamentale.

Sperăm că măcar acum Guvernul va întreprinde măsuri ferme pentru redresarea agriculturii şi economiei româneşti.

CONSILIUL JUDEŢEAN SECTOR AGRICOL ILFOV
Preşedinte,
Prof. **Tudor Pamfil**

Anunţ

Se convoacă pentru sâmbătă, 8 ianuarie 1994, orele 10,30, la sediul central PNŢCD, corpul B, toţi medicii înscrişi în PNŢCD din sectoarele din Bucureşti, SAI şi, în măsura posibilului, din provincie, pentru adunarea extraordinară de constituire organizatorică şi dezbaterea statutului "Asociaţiei medicilor PNŢCD".

Cu ocazia sfintelor sărbători de Crăciun şi Anului Nou, vă dorim (în special celor suferinzi şi celor care au suferit atât de mult) sănătate, să treacă cu bine această iarnă, cu speranţa că anul care bate la uşă va aduce în inimile, casele (şi buzunarele) noastre cele aşteptate.

Dr. George Calalb

Pomul de Crăciun la sediul central al Partidului Național Țărănesc Creștin Democrat

Joi, 23 decembrie, Partidul Naţional Ţărănesc Creştin Democrat a organizat sărbătoarea Pomului de Crăciun, eveniment care a reunit în jurul unui mens brad, admirabil împodobit, în curtea sediului P.N.Ţ.C.D, în afara unui mare număr de copii şi invitaţi, fruntaşi ai partidului, amfitrion fiind primul preşedinte, dl ***Ion Diaconescu.***

Acordurile Imnului Naţional "Deşteaptă-te Române" intonat de corul copii de la Societatea Muzica (dirijor ***Radu Cezărescu)*** care au antrenat curând şi asistenţa, au deschis bogatul program ce avea să urmeze. Slujba religioasă oficiată de părintele ***Sandi Mehedinţu,*** de la biserica Colţea, terminată cu ***"Trei crai de la Răsărit"*** cântat de Sf. Părinte şi de cei trei dascăli ai săi, a precedat cuvântul dlui ***Ion Diaconescu.*** Dsa a salutat în numele partidului N.Ţ.C.D. pe cei prezenţi, urându-le copiilor să fie avangarda românie de mâine, ***stat liber şi democrat pe pământul naţiunilor cele mai înaintate*** şi urând tuturor tradiţionalul "Sărbători Fericite" şi "La Mulţi Ani". Şi să nu-şi piardă speranţa şi încrederea.

Aceiaşi copii ai Societăţii Muzica au recitat poezii patriotice, iar după aceea au putut fi ascultate în aceeaşi interpretare ***"Tricolorul"*** lui Ciprian Porumbescu, textul original, ***"Imnul Eroilor"*** şi ***"Hora Unirii"***. Programul muzical a mai cuprins şi alte cântece patriotice şi colinde în interpretarea dlui ***Loredan Popescu*** şi a fiului său; membri ai Org. Muncitoreşti Braşov, şi s-a încheiat cu colinde strămoşeşti cântate tot de copiii de la "Muzica". Pentru aceşti copii şi pentru alţii, la sfârşit au fost împărţite daruri.

Va fi o amintire plăcută şi de neuitat nu numai pentru ei ci şi pentru toţi cei ce au fost de faţă la această sărbătoare, ce dovedeşte disponibilitatea P.N.Ţ.C.D de a dialoga cu cele mai diferite prilejuri cu toate categoriile de cetăţeni, cu toate generaţiile. Începând chiar cu copiii.

F. Ioan

Celor vârstnici, respectul şi afecţiunea noastră!

În continuarea unui obicei împământenit de acum, Organizaţia Muncitorească Centrală a Partidului Naţional Ţărănesc Creştin Democrat, sub preşedinţia d-lui ***Ion Lambru,*** se străduieşte ca din modestele sale posibilităţi ajutată şi de oameni de suflet, să aducă o rază de lumină cu ocazia Sfintelor Sărbători, pensionarilor Căminului de Bătrâni din şos. Străuleşti.

Şi anul acesta, O.M.C. şi-a onorat iniţiativa, aducând oamenilor de acolo, pachete cu cadouri, îmbrăcăminte şi alimente, cu dorinţa ca acestea să constituie un prilej de bucurie dar şi o dovadă că nu sunt uitaţi.

Au fost prezenţi la această acţiune, în afară de preşedintele O.M.C şi secretarul general ***dl.Victor Răducan, dl. Iulian Creţu*** viceprimarul general al Capitalei, ***Cezar Stănescu,*** preşedintele Consiliului Judeţean al Sectorului Agricol Ilfov şi d-nii ***V.Zăgan şi A. Barbaresso*** membri marcanţi ai PNŢCD.

După ce fiecare au rostit scurte alocuţiuni, pline de căldura dragostei pentru cei prezenţi, ce-i simbolizează pe părinţii şi bunicii noştri - dealtfel vorbitorii li s-au adresat cu expresia ***"dragi părinţi"*** - , a urmat un scurt program de colinde prezentat de doi copii de la Societatea Muzica, fetiţele dirijorului, dl prof. ***Radu Cozărescu .*** Interpretate, în acelaşi timp cu pasiune şi gingăşie, ele au impresionat pe toată lumea, ultimele două fiind cântate în cor de către toţi cei prezenţi. Şi nu puţini aveau ochii în lacrimi!

La sfârşit s-au împărţit darurile, încheind într-o comuniune de sentimente şi de încredere, o manifestare ce poate reprezenta un exemplu al legăturii între generaţii aşa cum o concepe Partidul Naţional Ţărănesc Creştin Democrat.

Moş Crăciun la PNŢCD-Bihor

Sediul PNŢCD bihorean, a fost neîncăpător sâmbătă 18 dec 1993, pentru cei peste 100 de copii care îl aşteptau nerăbdători pe Moş Crăciun. Moşul a fost punctual şi a venit încărcat cu daruri multe. Ochii fascinaţi ai micuţilor au văzut minunea apărând, iar Moş Crăciun a spus cu voce groasă: "Bine v-am găsit dragi copii... Aţi fost cuminţi?" "Da!" "Atunci Moşul va va da cadouri."

Înainte de împărţirea mult aşteptatelor pachete, copiii Grădiniţei nr. 16 din Oradea, au prezentat un emoţionant (mai ales pentru părinţi) program artistic, iar corul elevilor Şcolii Generale nr. 14 (prof. ***Livia Băcilă)*** a interpretat frumoase colinde de Crăciun. Astfel, prin glasul zecilor de viitori PNŢ-işti, în casa memorială a marelui patriot ***Aurel Lazăr*** s-a creat o atmosferă de mare sărbătoare.

Moşul ''ajutat'' de PNŢCD-Bihor, s-a arătat mai darnic faţă de Grădiniţa nr. 16 căreia i-a oferit şi un televizor color marca Gunding. În acest sens doamna directoare ***Aneta Pop*** ne-a declarat emoţionată: ***"Apreciez gestul de Crăciun al Organizaţiei PNŢCD-Bihor care este de-a dreptul generos. Televizorul a fost, timp de trei ani, un vis pentru copiii gradiniţei noastre. Mulţumită PNŢCD visul de a vedea desene animate şi filme a devenit acum o realitate. În fond acum s-a făcut o "dreptate" pentru copii. Aceştia nu vor uita că au fost în mijlocul membrilor partidului dumneavoastră şi că, pe lângă televizor, au primit cadouri individuale. Este un gest de bun creştin şi de bun român. Vă doresc tuturor Sărbători Fericite şi La Mulţi Ani!".*** Mulţumim.

După două ore, Moş Crăciun, obosit şi el, şi-a terminat cu bine misiunea. Pachetelele au ajuns la toţi copii care au plecat, credem mulţumiţi acasă. În continuare a avut loc o tombola de care s-au bucurat toţi membrii şi simpatizanţii PNŢCD deoarece toate biletele au fost câştigătoare.

Avem numai cuvinte de laudă la adresa doamnelor şi domnişoarelor sufletiste de la Organizaţia de Femei PNŢCD-Bihor, pentru tot efortul pe care l-au făcut.

La încheierea Sărbătorii Pomului de Crăciun cei rămaşi în sala festivă au intonat, într-un târziu "Imnul Regal", deoarece "întotdeauna după republică, urmează MONARHIA". Aşa să ne ajute Dumnezeu!

Dan G. Micu

P.S. *Dacă nu erau ei, atunci nimic nu era: Mardek, Lucon, Transimpex, Crysia, Mecord, Coca-Cola, Perami, Ro&Co, Gym, Myra, Magico, Maxim, Domo, Promesse, Fatcom, La Mami, Adonia, Cora, Autocadran, Sercon, Cacuci şi Liviu Popa.*

Cei cinci patrioţi români de la Tiraspol au fost declaraţi cetăţeni de onoare ai municipiului Piteşti

La propunerea domnilor Nicolae Voican, Gheorghe Muşat şi Petre Amza, foşti deţinuţi politici în închisorile comuniste, actualmente consilieri municipali ai PNŢCD, Consiliul Local al municipiului Piteşti, în şedinţa sa din 18 decembrie a.c., i-a declarat cetăţeni de onoare ai municipiului argeşean pe cei cinci patrioţi români condamnaţi pe nedrept de către instanţele ilegale, aservite Moscovei, de la Tiraspol, pentru strădania lor de a înfăptui reunirea Basarabiei cu patria-mamă. Consiliul a împuternicit pe cei în drept să facă toate demersurile necesare, la organismele interne şi internaţionale competente, pentru nepunerea în executare a pedepselor pronunţate în acest simulacru judiciar.

Adrian Simeanu

Conferinţa Judeţeană a Organizaţiei Muncitoreşti PNŢCD Bihor

La sediul PNŢCD Bihor din Oradea a avut loc sâmbătă, 11 dec. 1993 Conferinţa Judeţeană a Organizaţiei Muncitoreşti PNŢCD.

După prezentarea principiilor de bază ale democraţiei creştine, asupra cărora muncitorii trebuie informaţi, după discuţiile care au subliniat integrarea armonioasă a organizaţiei muncitoreşti în organizaţia locală a partidului şi faptul că organizaţia este vârful de lance în blocarea propagandei de sorginte comunistă şi naţional-extremistă, s-a trecut la alegerea Comitetului de Conducere al OM-PNŢCD Bihor. Au obţinut încrederea membrilor următorii: preşedinte ***Radu Davidescu,*** vicepreşedinţi ***Nicolae Raţiu*** şi ***Ioan Cazac,*** secretar ***Mircea Agache.***

Noua conducere a primit asigurări de sprijin deplin din partea conducerilor PNŢCD Bihor şi a Organizaţiei Muncitoreşti Centrale. ***(D.M.)***

Programul politic pentru ieşirea ţării din criză, propus de Convenţia Democratică din România

Declaraţie: Criza profundă în care se află România după patru ani de tranziţie se accentuează pe zi ce trece. Statul totalitar supravieţuieşte în instituţii şi mentalităţi. Sărăcia a cuprins cele mai largi pături sociale, corupţia guvernează. Economia este în pragul dezastrului. Interesele naţionale sunt grav ameninţate. Numai un pact social între forţele politice şi sindicate, bazat pe o voinţă politică clară, mai poate salva ţara.

"Programul a fost discutat în cadrul Convenţiei Democratice, de către reprezentanţii formaţiunilor competente. Este structurat pe gândirea şi doctrinele aduse la un fel de numitor comun al celor trei doctrine principale: creştin-democrată, liberală şi social-democrată. Trebuie să precizez că este un program politic principial. Este vorba de o declaraţie politică de principii care să stea la baza guvernării propuse de către noi. Nu este un program de guvernare propriu-zis. Avem şi programul de guvernare concret, în care se regăsesc *in extenso* toate ideile principiale conţinute în această declaraţie". *(Gavril Dejeu, deputat PNŢCD).*

1. Stoparea inflaţiei şi a sărăcirii populaţiei:

A. Crearea unei economii concurenţiale deschise prin stimularea iniţiativei private în condiţiile unei reale justiţii sociale pe calea: reducerii şi uniformizării taxelor vamale; diminuării impozitelor directe (pe venit, pe profit şi pe salarii); a impozitelor indirecte (TVA şi accize) şi introducerii impozitului pe avere şi pe capital.

B. Introducerea unei monede naţionale stabile şi puternice prin folosirea eficientă a rezervelor şi a fondurilor valutare disponibile, stimularea exporturilor şi a repatrierii capitalului, eliminarea controlului administrativ al Băncii Naţionale şi deschiderea pieţei de capital.

C. Stoparea irosirii de fonduri prin finanţarea activităţilor nerentabile, a creditării preferenţiale pentru stocuri de producţie neterminată, pierderi şi arierate, încetarea subvenţionării din impozite a întreprinderilor nerentabile şi reorientarea acestor fonduri către investiţii creatoare de locuri de muncă, cu preponderenţă în sectorul privat.

D. Înlăturarea obstacolelor privind înfiinţarea băncilor cu capital privat; încetarea refinanţării preferenţiale de către Banca Naţională a băncilor cu capital de stat.

E. Scoaterea de sub controlul guvernului a fondurilor asigurărilor sociale şi de şomaj şi fructificarea lor, în mod autonom, sub forma investiţiilor în infrastructură şi locuinţe sau în capitalul bancar.

2. Redresarea economică şi crearea de locuri de muncă:

A. Asigurarea condiţiilor pentru dezvoltarea sectorului particular, în primul rând a industriei mici şi mijlocii.

B. Descentralizarea şi redistribuirea în teritoriu a activităţilor productive, prin vânzarea la licitaţie a activelor neutilizate, folosind metode stimulative pentru muncitori şi specialişti, în primul rând pentru cei din mediul rural.

C. Accelerarea privatizării serviciilor, inclusiv a celor publice pe baza licitaţiilor şi a concesionării pe termen lung.

D. Stimularea, inclusiv prin garantarea de către stat, a investiţiilor pentru construcţia de locuinţe şi dezvoltarea infrastructurii (drumuri, căi ferate, reţele de comunicaţii).

E. Protejarea acumulării de capital autonom prin alinierea stimulentelor şi înlesnirilor acordate întreprinzătorilor români la nivelul celor oferite investitorilor străini.

F. Atragerea capitalului străin prin debirocratizarea procedurilor, asigurarea şi garantarea libertăţii de repatriere a capitalurilor şi profiturilor.

G. Modernizarea conducerii economice şi administrative prin impunerea criteriilor competenţei şi competitivităţii.

3. Reforma în domeniul proprietăţii private:

A. Restituirea în natură a proprietăţilor confiscate abuziv de statul comunist sau despăgubirea proprietarilor, când acest lucru nu mai este posibil.

B. Dezetatizarea rapidă a capitalului social de stat către proprietarii privaţi prin descentralizarea şi accelerarea procesului de privatizare, simplificarea procedurilor şi completarea cadrului juridic.

C. Elaborarea unui sistem legislativ complet de garantare a proprietăţii.

4. Orientarea acţiunilor de protecţie socială către categoriile defavorizate de recesiunea economică:

A. Majorarea pensiilor, cu prioritate a pensiilor mici.

B. Extinderea ajutorului de şomaj pentru perioada de recalificare şi pentru familiile care nu au alte surse de venit.

C. Programe prioritare de integrare economică a tinerilor; credite pentru locuinţe, creşterea burselor şi a alocaţiilor; reducerea impozitelor aplicate societăţilor ce angajează tineri absolvenţi, indiferent de forma capitalului.

D. Aplicarea de programe specifice de recalificare şi reintegrare profesională a şomerilor.

E. Stimularea înlesnirii fiscale a apariţiei sistemelor alternative private de asigurări şi asistenţă socială.

F. Folosirea fondurilor de asigurări sociale pentru stimularea şomerilor în a deveni întreprinzători, inclusiv prin acordarea cumulată a ajutorului de şomaj, ca şi capital de pornire într-o activitate privată.

5. Reforma agrară reală:

A. Completarea Legii fondului funciar, precum şi a celorlalte acte normative, pentru a reda rapid proprietatea privată asupra pământului, pentru a stimula concentrarea proprietăţii pe criteriile eficienţei economice.

B. Vânzarea în termen scurt, cu prioritate către agricultorii privaţi, prin licitaţie, a utilajelor şi inventarelor agricole la preţuri determinate de cererea reală.

C. Liberalizarea preţurilor la cereale şi la alte produse agricole de bază, la nivelul pieţei mondiale, prin eliminarea monopolurilor de stat şi privatizarea rapidă în domeniul sistemelor de achiziţie, prelucrare şi distribuire a produselor agricole şi alimentare (conform iniţiativei legislative a CDR, deja depuse la Parlament).

D. Stimularea creării sistemelor de creditare şi de asigurări împotriva riscurilor în agricultură.

E. Scutirea de impozit pe terenurile şi veniturile agricole până la 1 ianuarie 1999 (conform iniţiativei legislative a CDR, deja depuse în regim de urgenţă la Parlament).

6. Combaterea delincvenţei şi corupţiei, asigurarea ordinii de drept şi a ordinii publice:

A. Crearea unui cadru legislativ modern, bazat pe independenţa puterii judecătoreşti şi asigurarea eficacităţii actului de justiţie.

B. Garantarea drepturilor persoanelor, colectivităţilor şi minorităţilor naţionale în conformitate cu documentele Consiliului Europei.

C. Descentralizarea sistemului de asigurare a ordinii publice în sensul demilitarizării şi subordonării poliţiei şi jandarmeriei autorităţilor locale şi teritoriale.

D. Reglementarea statutului funcţionarului public, inclusiv a celui de poliţie, care să redea demnitatea acestei poziţii sociale.

E. Îndepărtarea din funcţii publice şi judecarea celor vinovaţi de corupţie, indiferent de poziţia lor în societate.

F. Repararea nedreptăţilor şi abuzurilor comise de regimul comunist.

7. Descentralizarea administrativă şi creşterea autonomiei comunităţilor:

A. Asigurarea neîntârziată a resurselor financiare ale administraţiei locale prin adoptarea prioritară a Legii bugetelor locale.

B. Adaptarea legii privind patrimoniul administraţiilor locale.

C. Reorganizarea teritorial-administrativă a ţării pe criteriul istoric.

8. Redefinirea rolului statului în domeniile strategice (sănătate, învăţământ, cultură, mediu şi apărare naţională):

A. Alocarea prioritară de resurse din bugetul statului pentru aceste domenii.

B. Întărirea armatei ca instituţie fundamentală a statului democratic prin adaptarea doctrinei militare la noile condiţii geo-politice, ridicarea nivelului tehnic al dotării, refacerea prestigiului instituţiei militare şi a statutului social al cadrelor militare ca un corp de elită.

C. Reformarea şi debirocratizarea sistemului de educaţie şi învăţământ de stat, particular şi confesional; promovarea autonomiei universitare.

D. Crearea cadrului legislativ pentru reformarea sistemelor alternative de asigurări sociale şi asistenţă medicală.

E. Promovarea legilor fundamentale pentru stimularea şi garantarea libertăţii creaţiei, pentru funcţionarea instituţiilor culturale precum şi pentru exercitarea autonomiei depline a cultelor religioase.

F. Înlăturarea monopolului de stat asupra sistemului de producere şi circulaţie a informaţiei prin adoptarea unei legislaţii adecvate, având în vedere îndeosebi televiziunea şi radioul.

9. Integrarea României în structurile lumii democratice:

A. Refacerea credibilităţii ţării prin accelerarea consolidării statului de drept conform standardelor occidentale şi bazat pe garantarea şi asigurarea exercitării complete a drepturilor omului.

B. Integrarea deplină în mecanismele europene şi formularea unei politici externe de racordare la spiritul Comunităţilor Europene, Consiliului Europei, Uniunii Europei Occidentale, precum şi cristalizarea operaţională a opţiunii euro-atlantice promovată în cadrul NATO şi CSCE.

C. Buna gestionare a relaţiilor cu Republica Moldova în spiritul integrării economice şi desăvârşirii spaţiului unic cultural al celor două state româneşti, urmărindu-se sprijinul comunităţii internaţionale pentru opţiunea politică a reîntregirii naţionale.

D. Refacerea unităţii spirituale şi coeziunii românilor, prin apropiere, sprijin mutual şi larga deschidere pentru românii din străinătate şi populaţia de origine română care trăieşte în alte ţări.

E. Dinamizarea schimburilor şi legăturilor economice externe prin valorificarea oportunităţilor de instituţionalizare a zonelor de liber schimb regional şi subregional.

F. Valorificarea poziţiei geo-politice a României la interferenţa unor zone de interes cu valenţe strategice importante şi dinamizarea politicii României, în plan conceptual şi practic, la construcţia noii Europe şi a intereselor sale.

G. Edificarea de relaţii speciale cu ţările care pot oferi un suport semnificativ pentru interesele naţionale.

H. Crearea unui climat politic favorabil şi unui cadru legislativ adecvat pentru atragerea investitorilor străini şi stimularea investiţiilor româneşti în străinătate.

de vedere

Discursul dlui Vasile Lupu, deputat P.N.Ţ.C.D., susţinut vineri, 17 decembrie 1993, în faţa Camerelor reunite ale Parlamentului

Domnilor preşedinţi,
Domnule prim-ministru,
Domnilor miniştri,
Doamnelor şi domnilor,

Sigur, în disputa de astăzi trebuie să recunoaştem nişte adevăruri. Nu putem să nu fim de acord cu susţinătorii Guvernului când pun starea actuală a ţării pe moştenirea trecutului. Moştenirea ultimelor două guvernări, în fapt, este moştenire a unei guvernări de 50 de ani, cu aceiaşi guvernanţi. N-aş reproşa incapacitatea de a înţelege că într-o zi şi guvernanţii actuali pot fi în opoziţie. Nici Ceauşescu nu a înţeles aceasta, până în ultima clipă. N-aş reproşa nici discursurile de la acest microfon, perfect asemănătoare cu cele din perioada '46-'52, când a fost instalat comunismul în România.

Aş reproşa, mai întâi, uitarea. Iată, se invoc uşor patriotismul guvernanţilor noştri în atitudinile pe care le-au avut faţă de situaţia eroilor români de la Tiraspol. Dar noi ne întrebăm, domnilor, cu ce au fost mai cruzi tiraspolenii, care i-au închis în cuşti pe românii noştri şi i-au lăsat să-şi spună gândurile în faţa întregii umanităţi, decât cei care au ucis mii de oameni în decembrie '89, ca să se întroneze în scaunul puterii de astăzi. (Aplauze, dreapta sălii).

Sigur, am apreciat şi meritele actualilor guvernanţi în integrarea în structurile europene şi în favorurile pe care le-au obţinut de la naţiunea americană. Dar, şi aici a intervenit uitarea. N-a trecut decât o lună-două şi s-a uitat deja că atunci când am primit clauza naţiunii celei mai favorizate întruneam cu prisosinţă toate condiţiile ca s-o pierdem, şi atunci când am fost primiţi în Consiliul Europei întruneam toate condiţiile ca să fim excluşi. N-a trebuit să treacă decât o lună-două, ca guvernanţii să se împăuneze cu aceste realizări. Şi, apoi, domnilor, nu uitaţi că în Răsărit unde a învins opoziţia, accesul în Consiliul Europei s-a realizat încă din anii '91-'92. Noi, fără dumneavoastră, am fi intrat de atunci în Consiliul Europei, dumneavoastră fără noi, nici astăzi. (Aplauze, dreapta sălii).

Dar năravul cel mai rău, moştenit de actualii guvernanţi de la predecesorii de 50 de ani la guvernare, este dispreţul pentru proprietate, domnilor. Nu proprietatea în sens economic, proprietatea în sens juridic, proprietatea celui căruia i se cuvine. Pentru că, am văzut cu toţii, atunci când a apărut această biată Lege a Fondului Funciar, propagandiştii socialismului, ai proprietăţii socialiste s-au aruncat ca vulturii asupra proprietăţii ţărăneşti. De ce nu se eliberează, astăzi, titlurile de proprietate şi nu se lichidează aplicarea Legii fondului funciar? V-o spunem noi, domnilor. Nu au fost împroprietăriţi toţi agenţii electorali ai puterii, funcţionari ai primăriilor, funcţionari ai fostelor c.a.p.-uri, conducători ai actualelor i.a.s.-uri. Unde sunt, oare, patrimoniile c.a.p.-urilor, dacă nu în patrimoniul societăţilor comerciale, reprezentate astăzi de exact propagandiştii agriculturii socialiste şi conducătorii agriculturii socialiste.

S-a făcut o propagandă sistematică, după adoptarea acestei legi, faţă de bietul ţăran, bietul ţăran pus să distrugă livezi, păduri, grajduri, sedii de c.a.p. ş.a.m.d. Nimic mai fals, domnilor. Si dacă facem apel la istorie, când şi-a distrus ţăranul bunurile? Când a fost năvălit de huni, de barbari. (Aplauze din partea dreaptă). Asta nu înseamnă altceva decât că ţăranul român a asimilat actuala stăpânire cu hunii şi barbarii care au năvălit peste acest popor. (Aplauze, bravo!)

Îmi amintesc, domnilor, de un gospodar din Bucovina, care mă plimba prin pădurile Câmpulungului şi-mi arăta proprietăţile bunicului său, de 150 de hectare de pădure, şi-mi povestea acel gospodar că îşi construia propria-i casă şi bunicul său nu-l lăsa să taie un copac drept, pentru casa lui, să-l taie pe cel mai rău. Priviţi, acum, cum arată pădurile României. Şi, cine le-a distrus? Le-au distrus cei care nu aveau proprietate, n-au avut drepturi de proprietate pe terenuri forestiere şi de frica proprietarilor s-au aruncat asupra pădurilor. Le-au distrus cei care au ocupat cu japca terenuri funciare, ca să-şi clădească vile, să-i găsească Legea Fondului Funciar cu terenuri acoperite de construcţii. Le-au distrus pădurarii, de teama proprietarilor care vor veni. Şi la urmă au distrus şi foştii proprietari, de teamă că nu va mai rămâne nimic. Şi aşa, am rămas fără păduri!

S-a invocat aici că această Lege a Fondului Funciar, pe care am calificat-o la timp ca o aberaţie a activităţii legislative a României din ultimii o sută de ani, sau mai bine de o sută de ani, s-a dat vina pe prima guvernare. Dar eu cred că domnul ministru al Justiţiei nu uită când, cu ocazia investiturii, la audierile în Comisia juridică, i-am reproşat tocmai avizul pe care l-a dat acestei legi, ca preşedinte al Comisiei juridice a Camerei Deputaţilor. Domnul ministru Ninosu era foarte mândru, atunci, de această lege. Şi iată care sunt consecinţele astăzi.

Şi, domnilor, se spune că nu am oferit nici o soluţie rezonabilă Guvernului Văcăroiu. Noi am oferit o soluţie - soluţia legalităţii. Şi, iată, am adus în faţa Parlamentului României şi am înaintat domnului prim-ministru, printr-o interpelare, o listă cu 233 de titluri de proprietate, din municipiul Iaşi, eliberate funcţionarilor din Direcţia agricolă judeţeană, funcţionarilor Prefecturii, funcţionarilor Consiliului judeţean, din terenurile i.a.s.-urilor şi teenurile Staţiunii de cercetări viticole Copou.

Răspunsul a fost perfect paralel cu interpelarea, nu se va întâlni niciodată răspunsul Guvernului, cu interpelarea noastră. Iar primarul Convenţiei Democratice, domnul senator Solcanu o ştie foarte bine, nu a semnat nici o punere în posesie şi nici un asemenea titlu de proprietate.

Judeţul Iaşi este judeţul care, cred eu, deţine recordul în abuzuri în aplicarea Legii Fondului Funciar, şi este Circumscripţia electorală a domnului vicepreşedinte, senator Solcanu, este Circumscripţia electorală a preşedintelui Comisiei pentru cercetarea corupţiei în România - domnul senator Vonica. (Aplauze din dreapta sălii).

Dacă greşesc, să mă judece ţăranii de la Scobinţi, ţăranii de la Deleni, ţăranii de la Cotnari, ţăranii de la Lespezi. S-a creat acest haos, domnilor, şi a fost pus pe seama opoziţiei, oarecum. Dar noi, noi calificăm acest haos - deliberat şi organizat - pentru că atunci când un biet ţăran, căruia i s-a luat tot din inventarul agricol, în 1962, de predecesorii guvernanţilor de astăzi, a îndrăznit să-şi ia un cal de la gospodăria colectivă, a fost trimis în judecată pentru furt din avutul obştesc. Şi dacă instanţa de judecată i-a dat o pedeapsă cu suspendare, poliţistul şi primarul din comună au avut grijă să-i însceneze şi un ultraj, după ce i-au zdrobit capul cu măciuca, şi să-l trimită în închisoare. Dau cazul de la Codăieşti, Vaslui, al domnului Aurel Croitoru, în această situaţie. Este un scenariu tipic, care s-a practicat în judeţele din Moldova.

Domnilor, timpul mă sileşte să mă opresc, dar vreau să-i spun domnului prim-ministru Văcăroiu, domnilor miniştri, că vor fi tari şi siguri doar atunci când se vor sprijini pe lege, pe adevăr. Nu noi politicienii vom da jos guvernul actual, nu pentru asta suntem aici. Noi am avut oferta să venim într-o reconciliere într-această horă mare de jaf al avutului public din ţară, şi am refuzat. Vă vor da jos, domnilor, cei pe care i-aţi învăţat să manevreze bâtele împotriva reprezentanţilor moşierilor şi burghezilor de altădată, cei cărora le-aţi promis totul şi nu le-aţi dat nimic. Şi, sigur, v-aş mai aminti că, dispreţuind legea, riscaţi o mare nenorocire, tot nu de la noi, ci de la cei care v-au votat. Ceauşescu o viaţă întreagă a dispreţuit legea, a murit strigând după lege şi nu l-a crezut nimeni. (Aplauze, bravo).

Suntem ameninţaţi cu alegeri anticipate, nu ne speriem, domnilor de alegeri anticipate. Noi ştim foarte bine că socialiştii, zis socialişti, în realitate comunişti, au stat la putere doar cât au avut ce distruge, şi au distrus, slavă Domnului. Acum nu mai au ce naţionaliza, nu mai au ce distruge, au doar de făcut promisiuni. Şi dacă poporul român, după trei-patru guverne comuniste, va mai risca unul, noi aşteptăm să se trezească şi după această guvernare.

Vă mulţumesc.

(Aplauze, bravo! - dreapta sălii)

Opoziţia în societatea românească post-totalitară (II)

În România, după ce Revoluţia din decembrie 1989 a fost rapid recuperată de eşaloanele secunde ale fostului aparat al Partidului Comunist, opoziţia s-a structurat în principal în jurul partidelor istorice PNŢCD, PNL şi PSDR. De altfel, supravieţuirea acestora în ciuda tuturor persecuţiilor şi reprimărilor la care membrii lor au fost supuşi în perioada comunistă constituie un fenomen semnificativ şi singular în toată Europa de Est.

La opoziţie s-au alăturat majoritatea foştilor dizidenţi, intelectualitatea artistică şi culturală şi ulterior chiar o parte a foştilor membri ai Partidului Comunist şi ai aparatului de stat, dintre cei care au înţeles că evoluţia către democraţie, libertate şi progres prin valorile individuale este inexorabilă.

O dată cu înfiripparea societăţii civile, la opoziţie s-au mai adăugat şi mişcările legate de acestea, precum şi unele organizaţii având ca obiectiv apărarea drepturilor omului şi promovarea democraţiei.

Au început să se formeze şi unele grupuri de intelectuali şi tehnocraţi în jurul câtorva fundaţii şi centre de studii şi cercetări cu caracter economic, politic, social, cultural. Acestea, plasându-se pe poziţii elitiste, milităează şi ele pentru o reînnoire fundamentală a societăţii româneşti.

Din nefericire, opoziţia, din cauza unei dispersări a formaţiunilor sale, datorită mai ales vanităţilor omeneşti, întreţinute şi speculate cu abilitate de puterea în exerciţiu, n-a reuşit întotdeauna şi nu în suficientă măsură să reprezinte acea forţă organizată şi consecventă, capabilă să-şi impună puncte de vedere.

Puterea şi opoziţia se află pe poziţii ireconciliabile. Prima priveşte mai ales către trecut şi, chiar atunci când încearcă să abordeze probleme de restructurare a societăţii, vrea să le realizeze tot cu oameni rămaşi credincioşi gândirii totalitare şi mai ales intereselor de clan ale vechilor structuri comuniste.

Puterea nu consideră opoziţia ca pe un factor indispensabil al vieţii politice democratice şi pluraliste, ci ca pe un obstacol în calea activităţii ei. Tributară mentalităţii totalitare, ea identifică partidul de guvernământ şi guvernul cu ţara însăşi, cu poporul şi destinul naţional. Puterea nu vede în opoziţie partenerul necesar de dialog, confruntare şi alternativă, ci duşmanul care destabilizează sistemul politic, obstrucţionează evoluţia şi "pune tălpi" în calea progresului social. Aceste mentalităţi cu impact puternic negativ asupra vieţii politice nu sunt, din nefericire, întotdeauna corect sesizate şi drastic sancţionate de întreaga opinie publică. Sunt încă mulţi care nu percep că situaţia economică dezastruoasă a ţării nu se datoreşte introducerii parţiale a unor mecanisme ale economiei de piaţă, ci incapacităţii structurilor birocratice ale aparatului de stat de a gestiona în calitate de proprietar majoritar avuţia naţională. Birocraţia de stat, ca rămăşiţă a totalitarismului, a devenit un "butoi al Danaidelor", în care economia îşi sleieşte ultimele resurse. Acest hibrid - economie de piaţă plus proprietate majoritar monopolistă de stat - nu va putea deveni niciodată cadrul adecvat pentru a recepta valorile unei societăţi bazate pe libertatea omului şi a personalităţii lui creatoare.

Opoziţia priveşte către viitor, iar discursul ei se concentrează mai ales în două direcţii: critica regimului comunist şi a celui instalat după Revoluţia din 1989 şi prezentarea comparativă a realizărilor lumii libere, în domeniul drepturilor şi libertăţilor cetăţeneşti, ca şi al progresului economic şi social.

Viziunea ei este generoasă, umanistă, teoretică şi prospectivă, dar nu totdeauna a reuşit să producă acea ofertă politică capabilă să pună în mişcare masele dezorientate de propaganda oficială şi exasperate de o prăbuşire fără precedent a nivelului de trai.

După ani de persecuţii şi represiune, care, de altfel, au continuat parţial şi în anul 1990, lipsită de cadre cu experienţă politică, opoziţia s-a organizat cu dificultate. Se remarcă, în special, slăbiciunea structurilor organizatorice în mediul rural. La toate acestea a contribuit şi precaritatea mijloacelor materiale, ştiut fiind că partidele politice nu primesc nici un sprijin financiar din partea statului.

Criticată de putere ca obstrucţionistă, de presă şi de o parte a opiniei publice ca neputincioasă, lipsită de eficienţă şi de capacitate de influenţare a executivului, opoziţia şi în special cea parlamentară este pe nedrept făcută responsabilă de eşecurile şi frustrările societăţii româneşti. Împotriva ei şi, în primul rând, a instituţiei în care opoziţia are acces şi se poate manifesta - Parlamentul - se duce de către forţele conservatoare ale restauraţiei comuniste o campanie bine regizată cu scopul evident de compromitere a vieţii parlamentare, a pluralismului politic, ca şi a mugurilor societăţii civile în formare şi a economiei de piaţă.

Nicolae Ionescu-Galbeni

(va urma)

Tineretul Universitar Naţional Ţărănesc Creştin Democrat s-a aflat în fruntea tuturor mişcărilor revendicative ale tinerilor

• În semn de solidaritate cu cererile sindicatelor studenţeşti, în 8 decembrie 1933, TUNŢCD a participat la marşul organizat de Liga Studenţilor pe traseul: Podul Grozăveşti - Complex Leu - Cotroceni - Piaţa Universităţii - Piaţa Unirii - Dealul Mitropoliei. Precizăm că aşa-zisul "incident de la Cotroceni" a fost de fapt o agresiune violentă a forţelor de securitate ale Palatului Cotroceni, în momentul când studenţii scriau lozinci pe zid. Printre victimele represiunii s-au numărat, alături de colegii din Liga Studenţilor, ***Marius Bostan*** - preşedintele TUNŢCD, ***Andrei Gheorghe*** - secretar în Biroul Naţional al TUNŢCD şi alţi membri TUNŢCD, aşa cum s-a putut vedea în imaginile redate de posturile de televiziune şi de presă.

• Joi, 9 decembrie, după comunicarea hotărârii criminale a pretinsului tribunal de la Tiraspol, TUNŢCD a fost prima organizaţie care a reacţionat, iniţiind imediat o manifestaţie de protest la Ambasada Federaţiei Ruse. Aici au mai venit şi reprezentanţi ai Ligii Studenţilor care ni s-au alăturat. La câteva ore mai târziu, au apărut în fruntea unui nou grup de manifestanţi şi liderii Mişcării pentru România ***Marian Munteanu şi George Roncea,*** care s-au grăbit să ocupe primele locuri în faţa ambasadei şi mai ales a obiectivelor camerelor de luat vederi şi aparatelor fotografice. Aceştia au încercat să se erijeze în liderii întregii manifestaţii. Ei au încercat în acelaşi timp să ne împiedice să strigăm lozinci antiprezidenţiale (în aceste lozinci persoana preşedintelui ***Iliescu*** era asociată cu forţele imperialismului bolşevic, având astfel partea sa de răspundere pentru actul de terorism politic de la Tiraspol). Prezenţa liderilor Mişcării pentru România în faţa ambasadei s-a limitat la timpul necesar imortalizării lor pe peliculă (de 10 minute). După aceasta, ei au îndemnat manifestanţii la părăsirea locului din faţa ambasadei. Mai târziu au apărut, după cum se ştie, pe postul naţional de televiziune, desolidarizându-se de manifestaţia din faţa ambasadei şi anunţând că pleacă acasă.

• Tot joi, 9 decembrie ***Andrei Gheorghe,*** secretar al Biroului Naţional TUNŢCD şi ***Mihai Dincă,*** secretar executiv al TUNŢCD au fost reţinuţi de poliţie în timp ce desenau seceri şi ciocane pe zidul consulatului Federaţiei Ruse.

TUNŢCD a participat în continuare la toate manifestaţiile de protest din zilele următoare.

• Marţi, 14 decembrie, TUNŢCD, alături de Solidaritatea Universitară şi de L.S., au organizat întâlnirea "Remember Decembrie" în Aula Universităţii Bucureşti, la care au participat: ***Doina Cornea, Ana Blandiana, Emil Constantinescu, Ticu Dumitrescu, Preotul Sandi Mehedinţu, Dumitru Iuga, Nae Constantinescu.*** În final, cei prezenţi au fost invitaţi de către preşedintele TUNŢCD să participe la marşul care s-a desfăşurat pe traseul: Facultatea de Drept - Piaţa Universităţii - Ambasada Moldovei - Ambasada Federaţiei Ruse. În faţa Ambasadei Federaţiei Ruse s-a dat foc unui steag cu însemnele secera şi ciocanul. Mai târziu, ne-am alăturat procesiunii Asociaţiei Studenţilor Creştini Ortodocşi Români.

• Joi, 16 decembrie, TUNŢCD a participat la mitingul din Piaţa Universităţii, la marşul spre Ambasada Federaţiei Ruse şi înapoi. S-au scandat lozinci pentru salvarea lui ***Ilie Ilaşcu,*** lozinci antiprezidenţiale, antisovietice şi promonarhiste: "Viaţa lui Ilaşcu", "Dăm pe Dumitraşcu/ În locul lui Ilaşcu", "Iliescu nu uita/ Asta-i ambasada ta", "Mama ta de rus/ Cuşca ţi-am adus", "Jos Iliescu", "Iliescu de Crăciun/ Este porcul cel mai bun", "Iiescu afară/ Regele în ţară", "Regele Mihai" şi altele.

• TUNŢCD a făcut diferite demersuri pe plan internaţional, cerând să se intervină în favoarea grupului Ilaşcu, cum ar fi moţiunea depusă în urmă cu trei luni la European Democratie Students şi scrisoarea deschisă adresată doamnei Catherine Lalumiere.

• Pe 21 decembrie ora 9, TUNŢCD, împreună cu Liga Studenţilor, a constituit un Tribunal Studenţesc de factură morală la Facultatea de Drept. Principalul inculpat a fost Ion Iliescu. Neprezentându-se, cei 40 de studenţi ce formau acest Tribunal au scris rechizitoriul pe pancarte care şi le-au agăţat de gât şi care au fost aranjate după scenariul crimelor şi instigărilor din '89, '90, '91. Întrebarea centrală a fost "CINE SUNT ASASINII?" Grupul a fost oprit de către

forţele de Poliţie la mare distanţă de p Palatului Cotroceni.

În continuare, TUNŢCD a partic alături de Liga Studenţilor la mitinguri comemorările din 21 şi 22 decembrie.

Marius Bos
Preşedinte TUNŢ

Greva ultimei speranţe

Studenţii sunt din noi în grevă! La Iaşi, la Bucureşti, la Braşov, la Cluj, la Craiova, la Piteşti, în cele mai mari universităţi ale ţării.

Vineri, 10 decembrie, studenţii bucureşteni de la Universitate s-au aflat într-o grevă de solidaritate cu patrioţii români de la Tiraspol. În urmă cu două săptămâni la Iaşi începea o grevă studenţească pe termen nelimitat, grevă ce urmărea revendicări de ordin social. De luni, 13 decembrie, Universitatea din Bucureşti, Universitatea Politehnică Bucureşti, ASE Bucureşti, împreună cu cele mai importante universităţi din marile oraşe ale ţării, se află în grevă totală, pe timp nelimitat.

Se cer condiţii decente, normale pentru studenţi, se cer burse la un nivel corespunzător, se cer bunurile fostei UASCR; nu în ultimul rând, se cere demisia guvernului.

Iată că, după patru ani de la Revoluţie, nimeni şi nimic nu a reuşit să îndepărteze studenţimea de idealurile Revoluţiei; nu întâmplător această grevă se desfăşoară tot spre sfârşitul unui decembrie; nu întâmplător, seară de seară, studenţii bucureşteni (coordonaţi de TUNŢCD, unde foarte mulţi sunt membri) demonstrează în faţa cordoanelor masive de poliţişti plasate în faţa Ambasadei ruse; nu întâmplător, doamna ***Doina Cornea*** considera că nu studenţii au ceva de învăţat de la dânsa, ci invers. Doamna Cornea spunea că are de învăţat de la studenţi curajul şi înţelepciunea acestora.

Ministerul Învăţământului - condus în perioada interbelică de nume sonore ale culturii naţionale - se află sub ocupaţia bolşevică; ministrul este un personaj insignifiant, un Escu de duzină, cocoţat acolo (din lipsă de altceva mai bun) de către dărnicia hatmanului ***Iliescu;*** secretarii de stat şi ceilalţi demnitari sunt la fel de sterşi şi de lipsiţi de prestigiu, având în plus dezavantajul unei grosolănii uimitoare, născută din semidoctismul în care au plutit toată viaţa: de altfel, secretarul de stat ***Hârjoabă*** o să devină un personaj al bancurilor unde o să-l înlocuiască cu succes pe uitatul Zăroni.

Cu asemenea conducere nu era greu ca Ministerul Învăţământului să afunde cât mai adânc educaţia naţională; "meritul" acestei, echipe în frunte cu ***Liviu Maior,*** este de a fi înmormântat învăţământul românesc, deşi se mai putea salva câte ceva. Era greu de cre că studenţii vor asista pasivi la distruge universităţilor; era şi mai greu de crezut studenţii vor asista pasivi la distrugerea fi Ei rămân un model de verticalitate şi de c în vreme ce sindicatele se zbat să adune câ mii de oameni la un miting, studenţii ofer model de organizare a unei greve la n naţional; în vreme ce toată lumea se fereşe revendicări politice, studenţii cer demi guvernului incompetent.

Studenţii nu mai pot fi intimidaţi nicicu nici prin ridicarea burselor, nici prin declar ilegalităţii grevei, nici prin manipula profesorilor. Şi este meritul lor că văd limp şi cer cu fermitate demisia celor care au dis această ţară: ***Iliescu şi lacheii săi.***

Dacă sindicatele vor înţelege acest se şi vor prelua ideea, presând o cădere meri regimului comunist, studenţii îşi vor fi fă din nou datoria faţă de ţară. În decembrie 19 la fel ca în decembrie 1989.

Aşa să-i ajute Dumnezeu!

Petrişor Pe

Când tineretul se ridică la luptă, e semn că putreziciunea morală se cere negreşit înlăturată

Starea de spirit a tineretului este peste tot în lume un barometru al stării politice, condiţia principală a viitorului unei naţiuni. Iată de ce mişcările studenţeşti din zilele trecute ne dovedesc fără drept de apel că cea mai tânără forţă politică a societăţii s-a radicalizat. Acumularea cantitativă a dus la saltul calitativ la care asistăm. De la acest nivel începe o nouă responsabilitate a puterii faţă de viitorul ţării. Nu mai putem umbla cu jumătăţi de măsură, cu promisiuni şi minciuni. E nevoie de măsuri radicale şi, în primul rând, de o ameliorare generală a costului vieţii, de o stabilizare a monedei naţionale, de trezirea în tineret a încrederii în ziua de mâine.

Faceţi un sondaj în rândurile acestui tineret. El ne va arăta, fără drept de apel, că blazarea şi neîncrederea în valorile civice ale statului au atins paroxismul şi asta ar trebui să dea de gândit celor de la putere, care n-au făcut nimic pentru acest tineret, n-au făcut nimic să-l scoată din situaţia materială deplorabilă, de acolo de unde tinerii, ca şi părinţii lor, au fost aruncaţi fără perspectivă. Tot aşa s-a întâmplat în Franţa, în Germania, în China. Când tineretul se ridică la luptă, e semn că putreziciunea morală se cere negreşit înlăturată; este semn că înnoirea nu este numai necesară, ci inevitabilă şi că amânarea ei va determina alte explozii sociale. "Mustul care fierbe" este tineretul de astăzi, care îşi caută propriul drum prin masa demagogiilor, corupţiei şi imoralităţii. Din rândul lor se vor ridica conducătorii de mâine şi nu va trece mult şi vom asista, ieşind din mijlocul lor, la apariţia acelor lideri de care avem nevoie. Căci e limpede că societatea românească de astăzi este bolnavă, că în cei patru ani de guvernare neocomunistă spitalele s-au înmulţit ca şi bolile, dar că soluţii de eradicare a epidemiilor n-au venit şi nu sunt de aşteptat de la cine nu le are, nu e capabil să le emită, nici să le pună în practică.

De aceea, te salut şi te aştept, tineret, căci doar în tine mai cred şi în gândul tău curat de primenire!

Mircea Popa

DECLARAŢIE

Convenţia Democratică din România susţine iniţiativa legislativă a Ligii Studenţilor din Universitatea Bucureşti pentru o Lege de urgentare a urmăririi penale şi a judecării celor care au reprimat manifestările din decembrie 1989. Această iniţiativă cetăţenească, salutară pentru aflarea adevărului cu privire la revoluţia română, dovedeşte încă o dată că tineretul studios din Bucureşti şi din ţară se află în centrul luptei pentru democraţie şi pentru dreptate.

Consecventă propriilor ei exigenţe de adevăr, legalitate şi dreptate, C.D.R. se consideră angajată să susţină, atât prin structurile sale şi ale formaţiunilor componente în teritoriu, cât şi prin reprezentanţii săi în Parlamentul României, proiectul acestei legi.

Preşedinte C.D.R.
Emil CONSTANTINESCU

MESAJ

România are nevoie de adevăr. Trebuie să găsim forţa de a căuta adevărul pe deasupra tuturor greutăţilor şi toată sărăcia şi tristeţea la care ne condamnă ziua de azi. Nimeni altcineva decât noi, martorii atâtor evenimente care nu şi-au găsit până acum nici o explicaţie.

Decembrie 1989 rămâne, după 4 ani de minciună, o enigmă. Cine doreşte oare să ascundă numele atâ vinovaţi, cine doreşte ca jertfa atâtor oameni să îşi piardă sensul, iar noi să pierdem şi această amintire sfântă? Vre să le auzim numele şi să le vedem chipul. Avem această primă şi de neînlăturat datorie faţă de sufletele celor mo revoluţiei din Decembrie 1989.

Liga Studenţilor vă cheamă să semnaţi în sprijinul proiectului de lege care cere urgentarea cercetării dosare

Gabriel Zbârce
Preşedinte L.S.U.B.

Invitaţie la dialog despre ideologia comunistă (I)

După prăbuşirea regimurilor totalitare din estul Europei, s-a spus că ideologia comunistă este moartă.

Iată, însă, că de la o vreme încoace, lideri ai vieţii politice sau ai mass-mediei româneşti încearcă să acrediteze teza că ideologia comunistă este corectă şi că, doar, aplicarea ei practică a fost greşită! La fel gândesc şi destui "oameni ai muncii", altfel cum s-ar putea explica rezultatele votului, din septembrie 1992, care au menţinut la putere forţele conservatoare, procomuniste?

Subestimarea importanţei unei prezenţe active şi permanente pe frontul luptei ideologice, după Revoluţia din 1989, de către opoziţia democratică este o eroare. Stafia comunismului încă mai bântuie în România (şi nu numai). Desigur, chiar şi o simplă dezbatere academică pe tema ideologiei comuniste nu este o întreprindere facilă, în condiţiile unor automatisme de gândire moştenite de la regimul trecut, ale unui mediu social-politic intolerant, în care forţe oculte practică dezinformarea, diversiunea şi manipularea, iar oamenii mai au de suportat şi consecinţele propriilor vederi politice. Dar, oricare ar fi, riscul trebuie asumat.

Să începem cu Marx

Nici un teoretician al mişcării comuniste internaţionale nu se poate compara cu Marx pe planul activităţii teoretice. În mod incontestabil, Marx are o vastă operă – filozofică, economică, sociologică. Ea a însemnat o uriaşă muncă de documentare, analiză şi sinteză. Chiar dacă e foarte controversat, Marx rămâne un om de ştiinţă. De aceea, ne întrebăm: ce ar mai fi reprezentat ideologia comunistă dacă ar fi fost lipsită de suportul oferit de marxismul propriu-zis?

Trebuie recunoscut, însă, că aureola cu care a fost înconjurat Marx nu se datorează exclusiv valorii intrisece a lucrărilor sale. Din momentul în care a fost adoptat ca ideologie oficială în URSS şi a devenit o ***armă de nădejde în arsenalul imperialismului ruso-comunist,*** marxismul a beneficiat de o propagandă ieşită din comun, de o logistică fără precedent. Aşa se şi explică ieşirea sa târzie din conul de umbră în care s-a aflat în tot timpul vieţii lui Marx. Abia după cel de-al doilea război mondial, marxismul a făcut cei mai mulţi prozeliţi.

Menţinându-ne pe planul strict al ştiinţei economice nu putem să nu fim de acord cu cei care susţin că aportul lui Marx este contradictoriu. Cine citeşte "Capitalul" are prilejul să parcurgă numeroase pagini care oferă o adevărată satisfacţie intelectuală. Din păcate, însă, nu puţine sunt şi tezele contestabile, nu numai prin caracterul lor perimat, ci şi prin lipsa unui fundament ştiinţific. Acest lucru apare evident, ori de câte ori Marx îşi afirma "poziţia sa de clasă", părăsind obiectivitatea omului de ştiinţă.

O analiză completă a gândirii economice a lui Marx nu poate fi făcută într-un spaţiu limitat, cum este cel de faţă. Ne vom opri, însă, asupra ***teoriei plusvalorii*** ,considerată chiar de Marx (alături de analiza dublului caracter al muncii) ***lucrul cel mai bun*** din "Capitalul". Dar nu numai pentru atât. Teoria plusvalorii este principalul argument teoretic folosit de marxişti în încercarea lor de a demonstra injustiţia societăţii capitaliste, a proprietăţii private.

O controversă clasică

În dorinţa de a dovedi identitatea dintre capitalism şi exploatare, Marx pleacă de la câteva postulate, cel puţin discutabile.

Primul şi cel mai important este acela că muncitorul ar vinde capitalistului nu "munca", ci "forţa sa de muncă" – adică o totalitate de aptitudini fizice şi intelectuale.

Până la Marx şi după el, cei mai cunoscuţi economişti au susţinut contrariul. În consecinţă, ei considerau că salariul reprezintă preţul muncii. Este o concluzie la care s-a ajuns pornind de la practică, de la viaţa de zi cu zi: orice modificare în durata timpului de lucru, în cantitatea şi calitatea muncii prestate, se reflectă în mărimea salariului. Dar, Marx, adversar înverşunat al capitalismului, nu putea admite o asemenea aserţiune care conţine în ea, nici mai mult, nici mai puţin decât ***negarea exploatării omului de către om.*** După Marx, ***numai în aparenţă*** salariul este preţul muncii, în realitate el reprezentând doar preţul forţei de muncă. Argumentul de bază adus de Marx împotriva ideii larg răspândite că "munca" este vândută ca marfă, se rezumă la faptul că ea nu poate avea valoare, din moment ce reprezintă "substanţa şi măsura imanentă a valorilor". Nu avem intenţa să punem aici în discuţie teoria valorii-muncă, în varianta sa marxistă. Considerând, însă, munca drept ***unic izvor*** al valorii se ajunge la situaţii paradoxale. Să luăm cazul pământului – un factor de producţie esenţial. După Marx el nu are valoare, pentru că nu este un produs al muncii omeneşti, fiind un dar al naturii (ca şi metalele şi pietrele preţioase). Totuşi, se ştie că pământul se vinde şi se cumpără, că are un preţ; pământul este, deci, o marfă. Toată lumea pare a fi de acord cu acest lucru, chiar şi Marx. Şi atunci, de ce nu s-ar pune problema în aceiaşi termeni şi în cazul "muncii"? Părerea lui Marx că "munca" nu poate fi marfă este vulnerabilă. De altfel, el însuşi se contrazice când afirmă că "... valoarea de întrebuinţare pe care muncitorii o furnizează capitalistului (o marfă, deci - n.n.) nu este ***de fapt forţa lui de muncă, ci funcţionarea ei, o anumită muncă utilă"*** (s.n.). Să nu ne pripim, însă. Putem fi sigur că Marx greşeşte?

Ca să fim corecţi, trebuie să arătăm că el mai aduce un argument în sprijinul tezei sale: "Pentru a fi vândută ca marfă pe piaţă, munca ar trebui, în orice caz, ***să existe înainte de a fi vândută"*** (s.n.). Aşadar, Marx ne sugerează că o condiţie sine qua non pentru ca un bun să devină marfă ar fi ca el să fi fost creat anterior aducerii sale pe piaţă, pentru ca tranzacţia să se poată desfăşura "la vedere". Şi astăzi o marfă este mai întâi apreciată şi abia apoi cumpărată, fie că este vorba despre un produs alimentar sau despre unul de uz îndelungat. Numai că, de la Marx şi până în zilele noastre viaţa economică a devenit tot mai amplă, mai complexă. Bursele de mărfuri, de pildă, au ajuns să joace un rol de neimaginat cu o sută de ani în urmă; or, ***pe aceste pieţe, de regulă, tranzacţii de mare valoare au loc în absenţa mărfii,*** livrarea şi plata făcându-se "la termen", adică după o perioadă de timp. Să mai spunem că mari afaceri se fac cu uzine "la cheie", cu infrastructuri care nu pot exista în momentul negocierii. Iată, deci, că realitatea îl contrazice pe Marx.

Acum de-abia am ajuns în situaţia de a da un răspuns definitiv: în economia de piaţă "munca" nu poate exista decât sub formă de marfă. Ea face parte din acele categorii de mărfuri ***care se vând anticipat, adică înainte de a exista ca atare.*** Astfel, plata contravalorii lor este asigurată, dacă prevederile contractuale sunt respectate. Dar, dacă "munca" este marfă, iar salariul preţul ei, putem trage concluzia că exploatarea omului de către om a fost desfiinţată?

Prof. univ. dr. **Radu Vasile**
Prof. univ. dr. **Stoian Dumitrescu**

(Va urma)

Biserica şi libertatea politică

Credinţa creştină, dogmele Bisericii, concepţia ei asupra persoanei umane sunt, cu toate ezitările din ultimul mileniu, fundamentul ideatic justificativ al libertăţii politice şi al democraţiei. În plus, putem afirma că numai democraţia, trăită în spirit creştin, poate feri societatea democratică contemporană de cele două mari primejdii care o pândesc: una care duce la abolirea democraţiei şi a libertăţii politice şi cealaltă care o face inoperantă şi sterilă.

Există în sufletul omului o tendinţă congenitală spre absolut. Dacă nu lăsăm absolutul acolo unde este el, în transcendent, şi nu ne apropiem de el doar prin credinţă, cu ajutorul lui Hristos, ajungem cu certitudine din cauza acestei tendinţe spre absolut din sufletul nostru la idolatrie, la înlocuirea lui Dumnezeu cu idoli transformaţi în scop final, justificatori ai oricăror mijloace, indiferent de moralitatea acestora. Dacă de tentaţia totalitară nu a scăpat nici ierarhia Bisericii, ca instituţie umană, deşi credinţa în viaţa de dincolo şi în Dumnezeu care depăşeşte infinit orice realitate imediată cognoscibilă şi spre care trebuie să mergem în spirit şi libertate erau de natură să o ajute în această privinţă şi dacă au trebuit secole pentru ca doctrina Bisericii în această privinţă să se cristalizeze şi să fundamenteze o democraţie de inspiraţie creştină, apoi cei legaţi de un ideal uman, laic şi cu necesitate idolatru, întotdeauna având implicaţii politice şi sociale sigur nu vor scăpa. Istoria contemporană stă mărturie pentru aceasta. Nici o soluţie politico-socială fundamentată pe o ideologie a necredinţei nu a scăpat de tentaţia de a se transforma, mesianic, într-un ideal absolut şi de a se impune inclusiv prin constrângere statală. Înlăturarea democraţiei prin dictaturi de stânga sau de dreapta, în ultimul secol în multe ţări şi tensiunile datorate tendinţelor totalitare în aproape toate celelalte state ale lumii sunt urmarea acestui fenomen. Deşi creştinismul nu implică prin sine o soluţie politică, un anumit sistem economic sau social propriu, sau poate tocmai pentru aceasta, el oferă fundamentul ideatic care permite depăşirea acestei dificultăţi şi salvarea democraţiei.

Această tentaţie totalitară, atât de tragic prezentă în viaţa de astăzi a lumii, poate conduce la dispariţia democraţiei, la renunţarea la libertatea politică. Dar există o altă primejdie de care tot creştinismul ne poate apăra şi care, dacă nu înlătură democraţia şi componenta ei necesară, libertatea politică, o face inutilă, sterilă şi chiar dăunătoare. Aşa cum am văzut, sufletul spiritual al omului, scânteia divină din noi ne face însetaţi de absolut, dar în situaţia noastră căzută locul absolutului este luat de valori umane care capătă prin uzurpare rolul de scop final, devenind idoli. Amestecând libertatea politică cu libertatea adevărată şi dorind-o ca pe un scop în sine, nu ca pe un mijloc, aşa cum în realitate este, mulţi fac din lipsa de adeziune la o credinţă, din starea de nehotărâre (moment anterior opţiunii) idealul lor politic şi moral.

Matei Boilă

(va urma)

Viitorul ne aparţine, dar îl vrem fără comunişti!
Noi, cei care am luptat în Decembrie '89, nu ne-am spus încă ultimul cuvânt

"-Au tras, au tras în noi, fără milă. S-a făcut şi groapă la picioare, în faţa mea!
- Atunci de ce ţi-e frică să vorbeşti?
- Nu mi-e frică, mi-e scârbă de scârbele astea care s-au căţărat pe sângele nostru!"

●●●

Piaţa Universităţii, 21 Decembrie 1993. Revoluţionarii şi noi ceilalţi, care am crezut în REVOLUŢIE, ne-am adunat să comemorăm. Cu flori în mâini şi lumânări, pentru acei care s-au eliberat prin moarte şi ne-au dăruit LIBERTATEA, pe care ei o visau "fără comunişti". Cordoane de poliţişti şi alte formaţiuni de pază, sofisticat îmbrăcate, ne înconjoară, menghină umană, ne păzesc. Puterea se teme! Se teme de eroii rămaşi încă vii şi pe care nu-i poate "milui" cu o coroană de flori şi cruci lăbărţate de "liber cugetător". Ei cer, tot mai hotărât, an de an, ADEVĂRUL! Şi puterea se teme de adevăr.

Lăsaţi-ne eroii să doarmă somnul lor

"Atenţiune, se închid uşile!... urmează staţia EROII REVOLUŢIEI!"

Îmi retrag privirile din prezentul cenuşiu, fac câţiva paşi şi privesc spre cimitir. Din unghiul în care sunt, peste crucile jertfei celor tineri care au murit strigând "Jos comunismul!", aşezate ca un piedestal parcă, se înalţă mausoleul "eroilor clasei muncitoare". De parcă cele cinci coloane de granit roşu şi-ar trage seva din marmura, inocenţa, puritatea şi viaţa celor ce porniseră spre moarte, crezând că vor schimba soarta ţării. M-am cutremurat şi mi-am zis iată "semnul heraldic" al "emanării noastre!". Ar putea fi înscrise în chip de stemă, pe drapelul întinat al revoluţiei furate!

"Cine-a tras în noi, 16-22!"

De la balconul Universităţii, din nou deschis după trei ani, câţi au trecut de la mineriadă, se citeşte pomelnicul cu numele celor care s-au jertfit în Decembrie '89 întru "emanarea noastră". În piaţă s-au adunat între timp mii de oameni, care n-au uitat, încă n-au uitat, cu toate strădaniile puterii, că "s-a tras în noi, 16-22" şi mai vârtos, pe 22, de cum s-a lăsat seara, şi în zilele următoare, că puterea comunistă trebuia să năpârlească, să renască precum pasărea Phoenix. Şi pentru aceasta avea nevoie de sânge. S-a tras şi a curs sânge, că ***tovarăşul Ilici-Iliescu*** nu se putea "naşte" ca Afrodita, din spuma mării, îi trebuia sânge, să poată emana! "Doamne, vino Doamne, să vezi ce-a mai rămas din oameni!". Tinerii cu care stau de vorbă se numără printre cei care în 21 dec. au ridicat BARICADA aici, la Inter. Sunt mai bătrâni cu patru ani, dar nu le-au apus stelele din priviri. Dl ***Ghiţă Stanciu,*** pe care l-am cunoscut după revoluţie în calitate de primar al sectorului 2 mi-i prezintă pe ceilalţi: *PAULA CIOBOTARU, NICOLAE MARIN, ROMEO RAICU, ION ANDRONESCU, VIOREL BODOLAN.*

PAULA CIOBOTARU: - E greu titlul de luptător în revoluţie! Azi nu mai face doi bani. Vă dau un exemplu: am vrut să ajung la preşedinte, într-o problemă personală. Şeful lui de protocol mi-a zis că dl Iliescu nu are audienţe pentru persoane particulare! Scurt pe doi! Mă întreb totuşi dacă eu sunt persoană particulară, atunci ceilalţi români, pe care-i "păstoreşte" ce sunt? Asta e! Şi-a văzut sacii-n căruţă pe sângele nostru şi gata! Nu mai are nevoie de revoluţionari. Mulţi dintre noi sunt supravegheaţi pas cu pas, sunt intimidaţi, sunt agresaţi, înjunghiaţi... morţii, evident nu mai pot vorbi. Dar noi încă suntem vii! Şi vrem să ştim cine-a tras în noi! Vrem ADEVĂRUL! Vrem să-i cunoaştem pe cei care ne-au bătut, ne-au zdrobit, dar nu se doreşte! Au fost din MAI, MApN, cu miliţieni era locul împânzit. Am fost schilodită în bătăi la miliţie. Luni de zile am purtat pe corp urmele vinete ale bocancilor care m-au călcat în picioare! Cu toţii eram o masă de carne vie! Şi suntem persoane particulare pentru tov. Iliescu, noi ăştia care l-am ajutat întru emanare. Atunci am fost buni! Acum s-a uitat totul iar cei care ne-au maltratat au fost avansaţi în grad şi mutaţi prin ţară să li se piardă urma!

Ghiţă Stanciu: "Nimeni nu spune că le vrem capul, vrem doar să aflăm cine sunt şi să fie puşi în banca lor. Să-şi spele păcatele, nu să stea în munci de răspundere. Noi ştim cine sunt. Le-am văzut chipul schimonosit de ură. Doar am stat faţă în faţă: noi cu mâinile goale, ei cu armele îndreptate spre piepturile noastre. Şi s-a tras în noi şi oricare dintre noi putea fi acum în cimitirul "Eroilor Revoluţiei".

"Lăsaţi-ne eroii să doarmă somnul lor, veniţi cu flori în locul în care-a curs sângele lor!"

În Piaţa Universităţii, transmisă în direct de radio TOTAL, vocea *Doinei Cornea*: *"Vreau să vă spun că MIRACOLUL din Decembrie '89 a existat pentru că, sfidând moartea, mii de tineri cu piepturile goale şi-au expus viaţa gloanţelor comuniste. În acelaşi timp, alţii, deghizaţi în straiele minciunii, prin înscenări ucigaşe şi farse vinovate, au preluat puterea. Dar poporul îi va identifica! Poporul se trezeşte. Să nu ne temem, să nu fim descurajaţi. Niciodată în istorie nu s-a întâmplat ca dreptatea lui Dumnezeu să nu vină!"*

GHIŢĂ STANCIU: "Cine sunt criminalii? Criminalii să ne spună cine sunt criminalii? În 21 dec. am fost aici pe baricadă. Mă număram printre cei care cu mâinile goale ţineam piept armatei înarmate până în dinţi. Pentru mine Revoluţia a însemnat mult, dacă aş fi fost în stare să-mi dau şi viaţa!... Am avut atunci un ideal care s-a destrămat datorită guvernării proaste a preşedintelui Iliescu, "revoluţionarul, revoluţionarilor" care ne-a semnat diplomele şi care şi-a depus dosarul de "revoluţionar" la Comisie, pentru Legea 42, la o zi după ce s-a încheiat termenul de depunere! Dar să vă povestească dl Nicolae Marin, cum i-a deschis uşa să "intre" în istorie!

NICOLAE MARIN: "La orele 16 şi 10 i-am dat drumul în CC pe data de 22 dec. când toate erau rezolvate de revoluţionari! Noi am stat în bătaia gloanţelor care roiau în jurul nostru şi nici din întâmplare nu s-a abătut vreunul în balconul CC-ului, unde a apărut să ne vorbească despre cum am învins. Da, a intrat pe poarta "istoriei" împreună cu Gelu Voican, care era înarmat, ca să ne-o confişte. Dacă ştiam, nu-i dădeam drumul, că noi tinerii păzeam CC-ul. Noi umblat printre gloanţe. Noi am fost buni să ne vărsăm numai sângele întru "emanare" şi acum, după 4 ani, să ajungem şomeri şi muritori de foame. Dacă mai ţineţi minte, în zilele următoare nu mai ştiau cum să scape de noi, cum să ne alunge din CC. La televiziune Tică Brateş ne îndemna să mergem pe la casele noastre, acum dacă ne-am terminat treaba şi le-am dat în mână revoluţia, să-i lăsăm pe "emanaţi" să-şi vadă de treabă, să conducă ţara, că ei se pricepeau, doar! Că ne-au mai condus! Mai mare ruşinea!

În timp ce stăteam de vorbă cu eroii vii care au sprijinit cu viaţa lor umărul emanării, în balconul Universităţii se perindau unul după altul cei credincioşi idealurilor lui Decembrie '89 şi se adresau mulţimii tot mai numeroase, pe măsura trecerii orelor. În glasurile lor SPERANŢA era mereu vie. Şi îndemnul de a nu ne lăsa răpuşi. *Corneliu Coposu, Adrian Dumitrescu, Ticu Dumitrescu, Ana Blandiana, Bogdan Hossu, Mircea Diaconu, Petre Mihai Băcanu* ne îmbărbătau ca întotdeauna. La aceleaşi ore, preşedintele emanat, puternic pornit pe drumul lui Ceauşescu, îşi lansa marea operă, intitulată "Revoluţia şi Reforma", împărţind zâmbete şi dedicaţii şi interpretări personale, pe care, cu siguranţă, nu le va consemna istoria. Noi, cei din Piaţă, ne uneam glasurile. Şi, de parcă am fi fost o singură, uriaşă fiinţă, strigam: "Regele şi Patria!"

Cât respir, sper!

ROMEO RAICU: "21 Decembrie a însemnat deşteptarea speranţei, deşteptarea idealurilor poporului nostru. Deşi eram printre cei aproape copii atunci, am ştiut pentru ce stau alături de ceilalţi în faţa morţii. În acele momente am demonstrat că ne merităm numele de oameni!"

ION ANDRONESCU: "Am fost arestaţi în noaptea de 21 spre 22 Dec. După ce ne-au bătut bestial, urmele mi se mai văd pe faţă iar cu un ochi nu mai văd, ne-au dus de la miliţie, la Jilava. Dimineaţa am zărit în curte un şir de coşciuge şi plutonul de execuţie. Se pregăteau să ne împuşte. După fuga tiranului, ne-au pus în libertate. Arătam ca vai de lume! Apoi am format Asociaţia 21 Decembrie şi-am continuat să luptăm împotriva celor care ne-

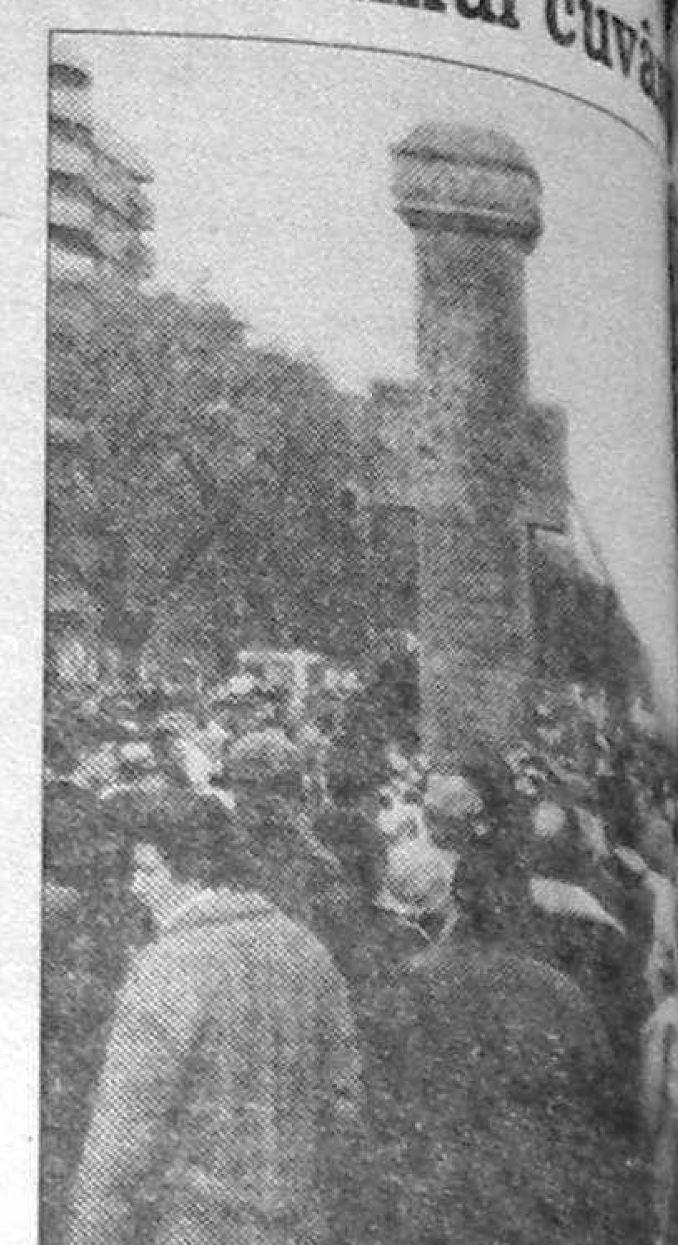

au furat revoluţia! Da, luptăm, pentru că speranţa nimeni nu ne-o poate fura. Dum spiro, spero! Cât respir, sper!"

VIOREL BODOLAN: "Am ieşit în stradă, atunci, pe 21 Dec., să fiu printre mulţi care strigau «jos dictatorul» apoi «jos comunismul!» În cei 4 ani care-au trecut aproape nimic nu s-a schimbat! Ce-i drept «dictatorul» a fost înlocuit cu «despotul luminat» de la Cotroceni! Dar nu ne simţim înfrânţi! Suntem tineri şi viitorul, orice s-ar face, ne aparţine. Dar îl vrem fără comunişti. Noi cei care am luptat în Decembrie, ... ne-am spus ultimul cuvânt!"

La ora 17,10, prin Radio Total, ... puşi în legătură cu Versoix, de unde ne adresează *Majestatea Sa Regele Mihai* ... oftat de fericire şi de speranţă ... SPERANŢĂ ce nu poate fi ucisă ... gloanţe pe lume să poată ucide speranţa ... ieşit din piepturile noastre, ale tuturor.

... "Eu mă închin cu respect şi recunoştinţă faţă de cei care şi-au dat viaţa şi şi-au expus ... ca să dobândească libertatea care le-a fost refuzată aproape o jumătate de veac ... inimoasa, dezinteresata şi nobila atitudine a tineretului, nu aş mai putea avea încredere în viitorul neamului nostru. El singur va ... făclia tradiţiei noastre istorice generaţiilor ce vor veni. În el îmi pun încrederea şi aş ... să fiu la Alba Iulia, la Timişoara, şi ... Bucureşti, cu voi, ca, uitându-mă în ... voştri, să vă spun Crăciun Fericit şi La ... ani!"... Mihai.

Majestate, Te iubim,
Ori învingem, ori murim!

Rodica R...

Acest Ana Pauker a zilelor noastre

Joi 16 decembrie, PNŢCD Galaţi a organizat un marş de protest împotriva sentinţei din procesul politic de la Tiraspol şi pentru comemorarea victimelor evenimentelor din decembrie 1989. Reprezentarea celorlalte partide politice şi a locuitorilor oraşului a fost cu mult sub aşteptări. Astfel participarea la marş a fost masivă doar din partea studenţilor de la TUNŢ, a celorlalţi membri ai PNŢCD Galaţi, deşi în intenţia organizatorilor a fost iniţierea unui marş de protest al întregului oraş.

"Dialogul" manifestanţilor cu locuitorii Galaţiului care au preferat să privească coloana doar cu puţină uimire, din staţiile de autobuz şi din pragul magazinelor, a fost edificator: "Somn uşor, somn uşor, Aţi votat un dictator!", "Jos de la balcoane că muriţi de foame!" şi "Vă uitaţi la noi, ca pe 22!"

În prealabil coloana de manifestanţi s-a oprit la Catedrala din Galaţi unde, Preasfinţia Sa Casian Gălăţeanul a oficiat o slujbă de pomenire a celor ucişi în decembrie '89.

Marşul s-a încheiat cu un miting la care au susţinut cauza salvării de la moarte a lui Ilie Ilaşcu, toţi liderii principalelor partide ale Convenţiei Democratice din Galaţi.

Ticu Ciubotaru
purtător de cuvânt al PNŢCD Galaţi

Scrisoarea Majestăţilor Lor Regele Mihai şi Regina Ana

Versoix, 24 decembrie 199...

Românilor care ne-au transmis urările lor de Sfânta Sărbătoare a Naşterii Domnului le mulţumim din toată inima.

Celor vârstnici, celor tineri şi foarte tineri le mulţumim pentru felul deschis în care şi-au exprimat speranţa în viitorul Patriei, pentru puterea cu care cred că realizarea bunei-învoiri între români este posibilă numai împreună.

Tuturor le mulţumim pentru căldura pe care au pus-o în urările lor. Vrem să-i asigurăm că, împreună cu întreaga Familie Regală, suntem alături de ei şi că dorinţele lor sunt şi ale noastre în aceste zile când lumea Creştină se bucură de Naşterea Mântuitorului ei.

...epticul înviorat

...Dezavantajele surzeniei

...cut că a trecut dlui *Nicolae Văcăroiu* ...l de a fi cel mai criticat om din ... preşedintele republicii s-a adresat ... patru ani de la Revoluţie, spre a o ...că în întregul interval n-a dus-o ...şi, în orice caz, mai bine decât îşi ... Şi că, întrucât îl priveşte, nutreşte ...rmă s-o ţină tot aşa mai departe pe ...ea a două milenii - desigur numai şi ...a ne ferici peste poate.

...e a temporizat cât de mult i-a stat în ...Reforma şi, de ce s-o ascundem, ...nd la acest capitol succesul cel mai ...al mandatului său, se descoperă peste ...mpionul ei şi ne-o declară, scuturat de ...nterior ce-i răzbate pe trăsături, căci ...e enormă şi am zice, dacă, în timp n- ...tat o anume repulsie faţă de cuvintele ...uşinată!

...pe vârful limbii - nu de lemn, ci de ... dl *Iliescu* ne-a vorbit şi despre ...din Decembrie - doar aceasta forma ...cuvântării - repetând clasica afirmaţie ...a şi pedepsirea ucigaşilor - oare a ... d-sa cuvântul *terorişti* ? - cade în ...organelor de resort - organe a căror ...adormire nici măcar n-a făgăduit să ...o tulbura, necum a-i pune capăt, prin ...ea de sub funduri a pernelor.

...ărindu-l cum îşi înşiruia cu neobosită ...te mărgelele pe acelaşi fir, cum punea ...p aceleaşi paragrafe, cu minime ...ări de circumstanţă şi numai atâtea ... cât să nu lunece omul de pe scaun ...du-l, o mare milă m-ar fi cuprins faţă ...ul de pe micul ecran, dacă, şi aşa cum ...rbul o spune, o şi mai mare milă nu m-ar fi copleşit pentru noi toţi ceilalţi, aceia ce nu putem fi expediaţi în neant printr-o simplă întoarcere de buton, al televizorului.

O mare milă, nu atât pentru cei patru ani irosiţi, în decursul cărora ne-am fi putut echilibra economia şi asana societatea, cum au făcut-o alţii, ci pentru anii de vin, cu nota lor de plată şi asprele ameninţări de seisme sociale, anume acelea a căror înlăturare ar fi trebuit s-o asigure vărsarea de sânge din decembrie 1989. Am simţit astfel dimensiunile unei responsabilităţi cu mult mai grave decât acea răspundere ce dl Iliescu afirmă că ne-ar reveni în cazul în care am continua să-l criticăm!

Ce e drept, a-l critica pe preşedintele republicii se dovedeşte pierdere de vreme: cine nu este edificat asupra a ce "învârte" dânsul, a ceea ce ţinteşte, face parte din categoria celor care posedă acţiuni la Cotroceni, dacă nu din aceea a naivilor fără scăpare, ce nu-s de certat, ci de compătimit. Despre latura colaborării, însă, lucrurile stau mai altfel, odată ce numărătoarea inversă a zilelor guvernului Văcăroiu se apropie de cifra unu. Precizarea pe care dl *Corneliu Coposu* a făcut-o, în sensul împărţirii Puterii, a fost, la timp, cât se poate de bine venită. Părea de la sine înţeleasă şi, totuşi, timp de patru ani "buni", dl Ion Iliescu şi-a înfundat urechile, să nu o audă. Sperăm să nu fi suferit, de pe urma acestui tratament. Tulburările de auz au această tristă particularitate că produc, concomitent, perturbări în echilibrul mersului, pe pajişte sau pe covorul roşu. Şi atunci, adio surâs...

Barbu Cioculescu

Dacă până la 15 ianuarie 1994 guvernul Văcăroiu nu va fi schimbat, sindicatele vor intra în grevă generală

Marţi, 21 decembrie, Cartelul ALFA a organizat o conferinţă de presă, la care şi-a precizat poziţia pe care o va adopta la începutul anului 1994. Aceasta venea după respingerea moţiunii de cenzură de către Parlament. Din declaraţiile liderilor s-a desprins hotărârea celor trei mari centrale sindicale de a continua lupta sindicală până la formarea unui nou guvern, apt să prezinte un program de scoatere a ţării din criză. Dl *Hossu* a precizat că dacă se va forma un astfel de guvern, fie el şi de coaliţie, sindicatele sunt dispuse să încheie un pact social care să-i permită să lucreze. Liderul sindical a explicat, încă o dată, că s-a apelat la Parlament pentru soluţionarea conflictului cu guvernul, considerând că s-au epuizat toate formele de dialog cu acesta. Pe de altă parte, a mai precizat dl Hossu, în urma discuţiilor pe care le-au avut liderii sindicali cu partidele reprezentate în Parlament, acestea s-au arătat sensibile la doleanţele salariaţilor, inclusiv PDSR. Singurul partid care nu are o schiţă de program este PUNR-ul. La acuzaţia venită din partea puterii că sindicatele fac politică, dl Hossu a recunoscut că într-adevăr fac politică de vreme ce problemele de care se lovesc reclamă soluţii politice. Dar a ţinut să precizeze că nu fac politica unui anume partid, sindicatele cerând doar un program de guvernare ***viabil.***

În privinţa incompetenţei guvernului, liderul a dat ca exemple proasta instrumentare a aplicării TVA-ului, fapt ce a dus la o creştere a inflaţiei cu 48%, şi neputinţa de a respecta orice înţelegeri (scrise) cu sindicatele.

În aceste condiţii, sindicatele (cele trei centrale) vor continua să ceară schimbarea guvernului Văcăroiu, urmând ca după 15 ianuarie să intre în grevă. La data conferinţei de presă, centralele aveau de ales între trei variante de intrare în grevă: 1 - grevă în cascadă - intrarea succesivă a celor trei centrale, 2 - grevă generală pe judeţe - câte 2-3 judeţe la un interval de timp, 3 - grevă generală şi totală în ziua de 15 ianuarie 1994. Această ultimă variantă este susţinută de Cartelul ALFA. Dl Hossu a recunoscut că puterea încearcă să contracareze acţiunea sindicatelor pe două căi. Pe de o parte, tratează separat cu unele sindicate de ramură pentru a le sparge unitatea, iar pe de altă parte, a instruit directorii de întreprinderi să-i acţioneze în justiţie pe liderii sindicali în cazul declanşării unei greve. Întrebat dacă întrevede ca posibilă o acţiune violentă din partea puterii care să reprime mişcarea, dl Hossu a răspuns că nu crede că se va întâmpla aşa ceva. Oricum, consultarea cu masa sindicală dădea un verdict de 30% pentru continuarea luptei.

Dan Bănică

"După patru ani, vinovaţii de crime împotriva propriului popor se plimbă în libertate"

...au împlinit 4 ani de la 21 decembrie ... dată în care forţele de represiune ale ...ui totalitar, condus de dictatorul ...escu au făcut victime în Cluj-Napoca, ...eşti şi Sibiu şi în alte oraşe ale ţării.

...împlinesc 4 ani de la încercarea ...ală a fostei nomenclaturi comuniste, ...entată, din păcate, şi astăzi în instituţiile ...entale ale statului, de a menţine un ...impus cu forţa de apologeţii ...ismului sovietic, acţiune condusă de ...le securităţii, miliţiei şi armatei, la care, ...icire, cei rămaşi credincioşi poporului ...nu s-au alăturat până la capăt.

...21 decembrie 1989 călăii aflaţi în solda ...are au îngenuncheat o ţară şi un popor, ...e 43 de ani, comandând forţe armate ...rinate cu o ideologie antiumană, au încercat în disperare de cauză, să salveze ceea ce nu mai putea fi salvat decât transformând România într-un imens cimitir: statul totalitar, servit cu zel de un *Petru Groza, Ana Pauker, Gheorghe Gheorghiu-Dej, Emil Bodnăraş, Alexandru Drăghici, Alexandru Bîrlădeanu, Nicolae Ceauşescu, Ion Iliescu, Dan Marţian, Ion Homoştean, Iulian Vlad, Vasile Milea* şi toată nomenclatura din acei ani, susţinută de instrumentele lor de teroare, securitatea şi miliţia.

Pe 21 decembrie 1989 în Cluj-Napoca, în Pţa Libertăţii la Hotel Astoria, la Fabrica de bere şi în Pţa Mărăşti, ofiţeri zeloşi, comandaţi de generalul Iulian Topliceanu, au determinat moartea a 29 de demonstranţi pentru libertate, pentru înlăturarea dictatorului şi a comunismului. În nici una din aceste zone nu exista vreun obiectiv militar, iar acţiunea demonstranţilor nu justifica deschiderea focului împotriva unor oameni neînarmaţi. Şi totuşi, la ordinul unor iresponsabili ca lt. col. Fl. Caba, cpt. Carp Dando şi cpt. Dicu s-a tras în demonstranţi. Dacă aceşti demonstranţi erau **revoluţionari, ce altceva sunt cei care au ordonat represiunea decât nişte asasini? Ei au făcut din Cluj-Napoca un oraş martir!**

În acelaşi timp, la Bucureşti şi Sibiu, trupe comandate de gl. Vasile Milea personal, gl. Voinea, gl. Ion Hortopan, lt. col. Gheorghe Carp, lt. col. Aurel Dragomir şi alţi zeloşi, au făcut zeci de victime nevinovate în rândul demonstranţilor. Se uitase de fraternizarea armatei cu revoluţionarii la Timişoara în 20 decembrie 1989, unde până la acea dată trupe comandate de gl. Guşe, gl. Chiţac, mr. Paul Vasile şi lt. col. Constantin Zeca, ultimii, avansaţi ulterior în grade şi funcţii, făcuseră alte victime. Ce vor fi sărbătorind astăzi toţi cei care sunt implicaţi în represiune şi în uciderea sau schilodarea altor români? Avansarea lor?

Pe 21 decembrie 1989 conducerea armatei şi politruci aserviţi total regimului ceauşist au ordonat ca în unităţile militare să se desfăşoare adunări de dezavuare a timişorenilor, ca şi a presupuselor forţe din afara ţării, implicate în revoluţie, la fel cum avea să procedeze mai târziu noua putere instalată prin abuz şi înşelăciune, în frunte cu cetăţeanul Ion Iliescu, care în prima apariţie televizată a vorbit de întinarea idealurilor comunismului de către cei care îl numiseră în funcţia de prim-secretar de judeţ. Aceiaşi comandanţi şi politruci se află în continuare în armată, cei mai mulţi, avansaţi în grade şi funcţii, într-o sfidare neruşinată a celor pe care i-au dezavuat, ucis sau schilodit.

După 4 ani, vinovaţii de crime împotriva propriului popor se plimbă în libertate, încrucişându-şi paşii cu cei răniţi sau neatinşi de gloanţele ucigaşe, aşteptând ca timpul să şteargă urmele sau să se realizeze mult dorita conciliere naţională fără ca ei să dea seama pentru faptele lor.

La 4 ani de la acel 21 decembrie însângerat, cer, pe baza dosarelor de anchetă, a jurnalelor acţiunilor de luptă şi a declaraţiilor existente, inculparea celor vinovaţi de a fi comandat represiunea, printre care se numără: gl. Ştefan Guşe, gl.(r) Mihai Chiţac, gl. Iulian Topliceanu, gl.(r) Mircea Roşu, gl. (r) Nicolae Eftimescu, gl. Radu Gheorghe, gl.(r) Ioan Florea, gl. Florian Caba, gl. Gheorghe Carp, gl. Constantin Zeca, gl. (r) Ion Hortopan, col. Vasile Paul şi a celorlalţi menţionaţi în documentele de anchetă,

În conformitate cu art. 80, alineatul 2 din Constituţie solicit preşedintelui României să-şi exercite funcţia, în sensul înfăptuirii justiţiei, cu privire la evenimentele din decembrie 1989, soldate cu morţi şi răniţi.

Petre Liţiu
deputat PL '93

www.corneliu-coposu.ro

Ce trebuie ştiut din "legea privind sprijinul acordat de stat producătorilor agricoli"

În octombrie 1992, guvernul Stolojan a depus în parlament proiectul legii "privind sprijinul acordat de stat pentru dezvoltarea producţiei agricole vegetale". Numai că, l-a depus şi a plecat! Acum, după mai bine de un an, legea a apărut în Monitorul Oficial nr. 284 din 7 decembrie 1993 sub denumirea "Legea 83 privind sprijinul acordat de stat producătorilor agricoli", dar cu unele "mici" modificări faţă de proiectul depus. Dacă expunerea de motive a proiectului justifică necesitatea legii astfel: "Sistemul de stimulare propus are în vedere acordarea de subvenţii direct producătorilor agricoli, eliminându-se în acest fel subvenţiile acordate în prezent societăţilor comerciale prelucrătoare pentru acoperirea diferenţelor de preţ la îngrăşăminte chimice şi substanţe de combaterea bolilor şi dăunătorilor care se livrează agriculturii "Legea 83 acum apărută, cu aplicare de la 1 ianuarie 1994 în art. 3 alin. 2 precizează: "Cantitatea de îngrăşăminte chimice acordată sub formă de alocaţie, reprezintă cel puţin 60 kg substanţă azot şi fosfor pe hectarul cultivat cu grâu sau secară a căror producţie este contractată în proporţie de minimum 40% cu agenţii economici mandataţi. Iar în articolul 8 alin. 1. - Primele acordate de stat producătorilor pentru produsele agricole vegetale şi animale de importanţă naţională se referă la:

- produsele vegetale şi zootehnice livrate agenţilor economici mandataţi de stat la preţurile de contractare şi de achiziţie garantate de stat, - cu precizarea în alin. 2 - Cuantumul primelor acordate de stat în acest scop se stabileşte anual de către guvern.

Apoi în art. 9, alin. 1 - Anual până la data de 1 martie pe baza evoluţiei pieţei produselor agricole, Guvernul va stabili preţuri minime garantate de achiziţie la produsele agricole de importanţă naţională - cu precizarea din alin. 2 - Preţul minim garantat reprezintă contravaloarea în lei a preţului mediu înregistrat în anul precedent pe piaţa mondială, a produsului respectiv.

În art. 10 se spune - Preţurile minime garantate se stabilesc, în condiţiile prezentei legi, pentru cereale, plante oleaginoase, leguminoase, boabe, sfecla de zahăr, cartofi, tomate pentru industrializare, seminţe, material săditor şi lapte proaspăt. Guvernul poate stabili preţuri garantate şi la alte produse agricole.

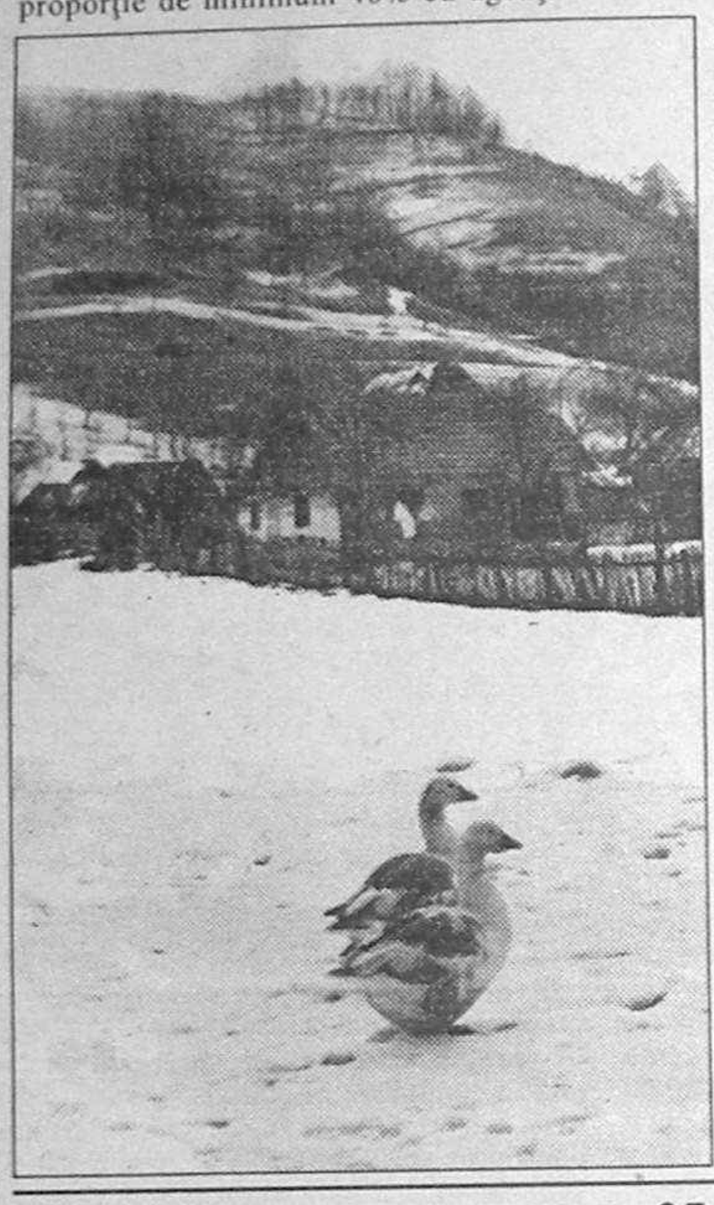

Ca în art. 11 alin. 1 să citim - Pentru produsele agricole vegetale şi animale contractate cu agenţii economici special mandataţi de stat, producătorii agricoli beneficiază la cerere, de avansuri de minimum 30% din valoarea producţiei contractate, determinate în baza preţului minim garantat - iar în alin. 2 - Avansurile se acordă în bani sau în materii prime şi materiale de către agenţii economici special mandataţi de stat, în condiţiile stabilite de comun acord cu producătorii agricoli şi se garantează cu producţia agricolă aparţinând acestora.

Mergând mai departe la art. 14 alin. 1 - în care se spune - Sumele necesare acoperirii contravalorii alocaţiilor, primelor, subvenţiilor, compensaţiilor care se acordă producătorilor agricoli potrivit acestei legi, se aprobă anual prin legea bugetului de stat începând cu 1 ianuarie 1994 - ajungem la alin. 2 care este în fapt cheia întregii legi - Sumele prevăzute în alin. 1 se acordă producătorilor agricoli prin intermediul organismelor de stat şi a altor instituţii special mandatate de către Guvern.

Cum vacanţa parlamentarilor bate la uşă iar legea pentru aplicarea impozitului pe venitul agricol trebuie să liniştească strada unde se strigă - de ce să plătim impozit pentru un pământ pe care nu ştim dacă vom fi proprietari - la care replica Guvernului a fost - "dacă îi culegi roadele trebuie să plăteşti impozit la venitul pe care ţi-l aduce", această lege 83 prin art. 7 alin. 3 încearcă să-i liniştească şi pe cei care nu şi-au primit titlul de proprietate cu promisiunea - Băncile comerciale pot acorda producătorilor agricoli credite garantate cu terenurile pe care aceştia le deţin în proprietate. Până la eliberarea titlurilor de proprietate, dovada dreptului de proprietate se va face cu adeverinţa eliberată de comisia comunală constituită în baza Legii fondului funciar nr. 18/1991 şi a procesului verbal de punere în posesie.

Pentru ca tot omul să ştie care sunt organele de stat şi instituţiile mandatate de către Guvern la care se referă Legea 83 - le voi enumera aşa cum au fost publicate în Monitorul Oficial nr. 54 din martie 1993 cu Hotărârea de Guvern nr. 85 - sub denumirea de "Integratori".

1. "Romcereal" SA. 2. Societăţi comerciale pentru prelucrarea sfeclei de zahăr. 3. Regia autonomă a Tutunului. 4. Societăţi comerciale de prelucrare a inului şi cânepii. 5. Societăţi comerciale pentru producerea şi achiziţionarea legumelor şi fructelor şi societăţi comerciale pentru industrializarea legumelor şi fructelor. 6. Societăţi comerciale "Semrom" SA şi "Unisem" SA. 7. Societăţi comerciale de vinificaţie şi producerea berii. 8. Societăţi comerciale pentru producerea nutreţurilor combinate. 9. Regia Autonomă "Plafar" şi Societăţile comerciale "Fitotehnica" SA Bucureşti, "Fares" SA Orăştie şi "Flores" SA Oradea. 10. Societăţi comerciale cu profil zootehnic. 11. Societăţi comerciale pentru mecanizarea agriculturii, pentru lucrările agricole executate pe bază de contract de prestări servicii.

Ca să nu existe confuzii şi neînţelegeri, guvernul Văcăroiu, cu Hotărârea 408/13 august 1993, publicată în Monitorul Oficial nr. 215/1 sept. 1993, vine cu precizarea din art. 2 alin. 2 "Producătorii agricoli cu personalitate juridică vor angaja direct credite de la unităţile teritoriale ale băncilor comerciale, iar producătorii individuali şi asociaţiile familiale vor angaja credite prin Regia Autonomă "Romcereal", Societatea comercială "Semrom" SA, Societatea comercială "Unisem" SA şi societăţile comerciale de producerea nutreţurilor combinate, pe bază de contracte economice.

Acelaşi guvern, publică cu o lună mai târziu în Monitorul Oficial nr. 250/21 oct. 1993 Hotărârea de Guvern nr. 537/8 oct. 1993 care în articolul 3 spune - "Producătorii agricoli persoane juridice, asociaţiile agricole familiale şi producătorii agricoli individuali vor angaja creditele prevăzute la art. 1 şi 2 de la unităţile teritoriale ale băncilor comerciale prin RA "Romcereal", SC "Semrom" SA, SC "Unisem" SA şi SC "Pentru producerea de nutreţuri combinate" pe bază de contracte economice.

Toate aceste decrete emise de-a lungul mai bine de un an, se regăsesc acum sub fâţuite, în salvatoarea Lege 83/30 nov. 1993 - "privind sprijinul acordat de stat producătorilor agricoli".

În emisiunea "Viaţa satului" din decembrie a.c. de la televiziune, domnul ministru al Agriculturii şi Alimentaţiei - prof. univ. dr. ing. Ion Oancea îşi atribuie dânsul şi colectivului cu care lucrează principiul care domină această lege şi-i prevede pentru anul 1994 un mare succes în practică. Să poate că aşa va fi din punctul dânsului de vedere, căci proprietarii de pământ nu vor mai putea ieşi din chingile statului care consolidează astfel monopolul la ce vor produce aceştia. În fapt, ce sunt integratorii decât mijloacele prin care se continuă acea formă centralizată de a face agricultură în România? Iar bieţilor oameni care au sperat că va veni o zi când îşi vor putea lucra pământul cum vor ei, sprijiniţi de o politică înţelegătoare, şi îşi vor valorifica produsele după nevoi şi unde obţin preţul cel mai avantajos, le spunem - nu fiţi supăraţi - mai aveţi răbdare, căci votul dat de parlamentari în urmă cu câteva zile, moţiunii de cenzură nu va lăsa pe nici un guvernant să facă revelionul liniştit.

Această lege 83 trebuie să devină o carte de căpătâi a Sindicatului Agricultorilor PROPACT, căci pentru aplicarea corectă a acesteia va avea mult de luptat. Exemplu este art. 12 care în alineatul 1 spune - Importurile pentru animale de reproducţie, tractoare, maşini agricole, echipamente pentru agricultură şi valorificarea producţiei agricole, insecto-fungicide, produse zoo-veterinare, furaje proteice şi aditivi furajeri sunt exceptate de la plata taxelor vamale, iar în alin. 2 - Prevederile alineatului 1 se aplică şi ajutoarelor externe în natură acordate producătorilor agricoli.

P.S. Domnul A. Baiu din Călăraşi a predat pe data de 23 oct. a.c. 2880 kg porumb din recolta proprie la silozul din comuna Ştefan Vodă judeţul Ialomiţa. Nici în ziua de azi (n.n.) 10 dec. nu a primit nici un leu. De câte ori s-a dus la Căzăneşti unde sunt birourile a întâlnit zeci de ţărani şi din alte judeţe veniţi cu acelaşi scop, care se întorceau cum au plecat. Răspunsul primit - "N-avem bani". Timpul trece, preţurile cresc şi oamenii se întreabă ce vor mai putea cumpăra cu banii când îi vor lua? Dar, acum nu-i nimic, faţă de ce va fi când va cădea peste noi fericirea din legea 83 şi vom ajunge cu toţii la siloz.

C. Cristescu

Obştea moşnenilor musceleni "Negru-Vodă", Câmpulung - Bughea de Sus

Suntem la aproape patru ani de la Revoluţia din 1989, când s-a murit în stradă pentru libertate şi anticomunism, iar Muscelul are în Câmpulung, din nefericire, acelaşi primar comunist - Oancea Gh.

Câmpulungenii şi locuitorii din Bughea de Sus, reprezentaţi printr-un nucleu de iniţiativă, care depun eforturi să refacă "OBŞTEA" sunt obstrucţionaţi de acest primar.

"OBŞTEA" este proprietatea indivizibilă a moşnenilor, urmaşi ai părinţilor şi bunicilor, înzestraţi prin vechi hrisoave domneşti, cu munţi, păduri, păşuni şi izlazuri. Grupul de iniţiativă doreşte restabilirea drepturilor de proprietate a peste 1300 de moşneni şi în acest sens urmaşii moşnenilor deţinători de ***dramuri*** au procedat corect: au venit cu actele de moştenire, cu cereri de înscriere, la termen, făcând forme corespunzătoare pentru obţinerea personalităţii juridice.

S-a constatat că au proprietate reală, în "devălmăşie", s-au asociat pe baza actelor de posesie întâi 153 de membri, ca apoi - când totul este perfect legal - să vină toţi moşnenii să-şi revendice drepturile şi să-şi reconstituie "OBŞTEA", proprietatea ei firească, deşi cei 30 de ani de proprietate trecută în CAP Câmpulung au adus multe modificări în patrimoniu.

Primăria Câmpulung contestă personalitatea juridică a "OBŞTEI", care a avut continuitate neîntreruptă până în 1960, când a tecut la CAP. S-a desfiinţat CAP-ul, dar tov. Primar ***Oancea Gh.***, ajutat de secretarul Primăriei, tov. ***Ghinea,*** administrează cum vrea, cu tovarăşii săi "de grup", averea urmaşilor moşnenilor lui Negru-Vodă.

Paradoxal! Admite ca moşnenii să-şi refacă "OBŞTEA", dar FĂRĂ PROPRIETATE, FĂRĂ DRAMURILE LOR din actele de zestre şi de succesiune, adică să fie un fel de club al amintirilor .

Cum adică, "OBŞTE" fără proprietate?!

Ne întrebăm: cu ce drept confiscă Oancea pământul oamenilor şi face împroprietăriri populiste, ca în 1945, cu ce nu-i aparţine? Şi de când are dreptul un primar (prin secretarul Primăriei - ***Ghinea*** - fost jurisconsult la CAP Câmpulung) să intervină la Prefectură să se anuleze moşnenilor cele 900 de ha de păşune, recunoscute ca fiind ale lor?

Pe 25 noiembrie 1993 ne-am dus din nou la Prefectură să ne apărăm dreptul nostru în faţa secretarului Primăriei Câmpulung, reprezentantul primarului şi în faţa subprefectului de Argeş, care ne acuză tot pe noi, deşi avem pe rol un proces în instanţă cu termen pe 5 ianuarie 1994, pentru definitivarea personalităţii juridice a "OBŞTEI", contestată de autorităţile comuniste locale, care adminsitrează de peste 3 ani patrimoniul nostru, în propriul lor folos.

Ni se anulează abuziv cele 900 de ha recunoscute de Prefectură, sub pretextul de "fraudă, inducerea în eroare în întocmirea formelor pentru "OBŞTE".

Dar cu frauda electorală reală a primarului Oancea Gh. cu care ne-am judecat la contenciosul administrativ, la Piteşti, cum rămâne?

Noi, moşnenii, n-avem cum să facem fraudă, având acte de proprietate, având nume de vechi familii câmpulungene, trecute şi în "MONOGRAFIA ORAŞULUI CÂMPULUNG - MUSCEL", de către prof. Ioan Răutescu, în 1941.

Până când să suportăm calomniile şi realele fraude comuniste?

Facem şi noi un APEL către TOŢI MOŞNENII ŞI RĂZEŞII DE PE CUPRINSUL ŢĂRII, MOŞTENITORI DE DRAMURI, NEDREPTĂŢIŢI ÎNCĂ DE STRUCTURILE COMUNSITE, SĂ FORMĂM "LIGA MOŞNENILOR ŞI RĂZEŞILOR ROMÂNI", care să supună PARLAMENTULUI ROMÂNIEI, în dezbatere, perfectarea Legii 18 a FONDULUI FUNCIAR şi SĂ NE REDEA VECHILE NOASTRE PROPRIETĂŢI - DRAMURILE NOASTRE MOŞTENITE, cu compensaţiile ce ni se cuvin, acolo unde nu se mai pot recupera proprietăţile.

Prof. Vlăduţi Lavinia-Simona

Vicepreşedinte a Org. PNŢCD Câmpulung, consilier judeţean, vicepreşedinte a "OBŞTEI MOŞNENILOR MUSCELENI NEGRU-VODĂ"

De ce nu s-a aplicat corect Legea nr. 18/1991

Chiar dacă Legea 18/1991 menţine vechile structuri organizatorice în agricultură şi ignoră rolul ţăranului ca proprietar legat intim de pământul moştenit de la părinţi, legea încearcă să acopere o parte din cererile ţăranilor, în special pentru cei cu pământ puţin şi pentru cei fără de pământ. Şi totuşi, nici pentru aceste categorii, nu s-a reuşit o reconstituire corectă a dreptului de proprietate. De ce? Este întrebarea la care ar trebui să răspundă puterea executivă şi nu în ultimul rând puterea legislativă.

Atât Legea 18/1991 cât şi HG 131/1991, publicate la 20.02.1991 şi 04.03.1991, fără a fi însoţite de un program coerent şi coercitiv pentru comisiile comunale şi judeţene, au permis desfiinţarea CAP-urilor, chiar în momentul începerii lucrărilor agricole, fără a acorda timpul necesar întocmirii şi verificării documentelor prezentate pentru reconstituirea dreptului de proprietate şi punerea în posesie. De această "mare" greşeală, au profitat

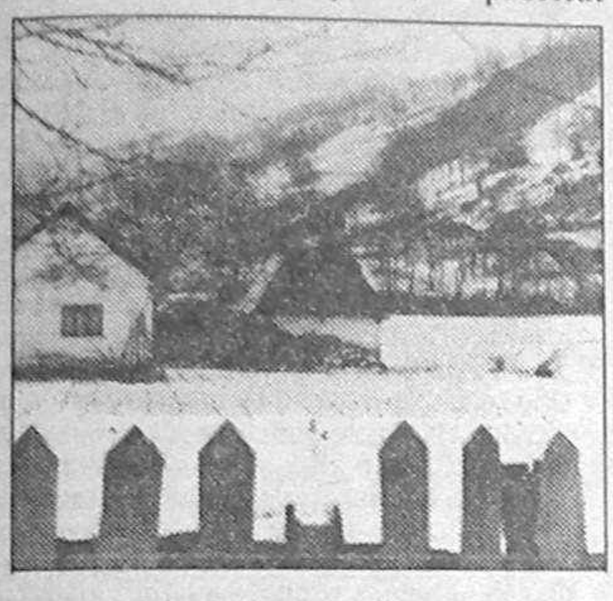

"hrăpăreţii" satelor, strecuraţi în comisiile comunale şi în administraţia primăriilor.

Datorită acestei situaţii, anul 1991 prezintă o scădere spectaculoasă a producţiei agricole, unele terenuri au rămas nelucrate iar corupţia şi-a făcut apariţia.

Anul 1992 nu aduce nici o îmbunătăţire în planul aplicării corecte a Legii 18/1991.

Invocând autonomia locală, prevăzută de legea 69/1991 art. 6, primarii şi consiliile locale îşi arogă dreptul de a împărţi pământul, după "bunul plac", înlăturând practic comisiile comunale, cu toate că Legea 18/1991, fiind de interes naţional, trebuia supravegheată direct de guvern prin prefecţii judeţelor.

Această situaţie este încurajată de prefecţi şi inspectorii guvernamentali prin replica: "Aţi ales primari, acum descurcaţi-vă...".

Pentru a-şi consolida "dreptul" de a distribui terenul după "bunul plac" primarii şi unii prefecţi atacă locuţiunea adverbială "de regulă" din art. 13 al. 2 din lege, care are rolul de a întări regula atribuirii terenului pe vechiul amplasament, prin admiterea doar a excepţiilor, când terenul este ocupat de drumuri, clădiri industriale şi civile etc. De asemenea, în zona de câmpie se dă interpretarea schimbării obligatorie a vechiului amplasament, de către comisiile comunale, chiar dacă terenul nu este ocupat de clădiri, instalaţii de irigare etc. şi nici nu intră în vreo zonă de asociere.

Aceste interpretări făcute cu rea intenţie s-au din incompetenţă, au determinat, pe de o parte părăsirea terenurilor mai puţin productive, în special în zona colinară, care au rămas nelucrate, iar pe de altă parte a înlesnit apariţia corupţiei pentru atribuirea terenurilor mai roditoare. S-a fărâmiţat proprietatea ţăranului, în mai multe zone, pe considerentul împărţirii terenului roditor şi la alţi ţărani, cu toate că, primarii, consilierii, membrii comisiilor comunale şi rudele acestora, au primit terenurile pe vechile amplasamente.

Atingerea scopului propus, atribuirea terenului după "bunul plac" este precedata de încălcarea grosolană a prevederilor H.G. 131/1991 astfel:

- Multe comisii comunale au fost numite şi nu alese de populaţia satelor conform HG 131/1991 art. 2 al. 5;
- Nu s-au angajat jurişti, care, conform art. 2-al. 8 şi 14 din HG 131/1991 trebuaiu să interpreteze legea şi să ajute pe primar;
- Nu s-au aplicat prevederile HG 131/1991 art. 35, referitor la delimitarea zonelor teritoriale şi parcelarea pe proprietar a acestor zone, sarcină principală a oficiilor de cadastru şi organizarea teritoriului, prin delegaţii numiţi în comisiile comunale şi nici nu s-au afişat listele nominale ale proprietarilor pe zone, înaintea trecerii la punerea în posesie, aşa cum prevede HG 46/1992;
- Nu s-a respectat HG 131/1991 art. 36 al. 2, privind punerea în posesie provizorie până la prezentarea hotărârii judecătoreşti, a acelora care au cerut instanţelor rezolvarea dreptului de proprietate.

De asemenea nu s-au respectat prevederile din Legea 18/1991 art. 13 al. 2, art. 17, art. 18 alin. 1 art. 19, art. 36 alin. 1, art. 41.

Toate aceste abuzuri săvârşite de primari şi comisiile comunale au condus şi pe anul 1992 la scăderea producţiei agricole, la punerea pe drumuri a unui număr impresionant de ţărani pentru a-şi cere drepturile la tribunalele judeţene, la nerealizarea titlurilor de proprietate.

Alegerile generale, din septembrie 1992, ne-au hrănit iluzia că privatizarea în agricultură va constitui o preocupare importantă a noilor aleşi. Dar n-a fost să fie aşa.

Guvernul nou ales, condus de dl Nicolae Văcăroiu moşteneşte HG 728 şi 730 din 27.11.1992, a Guvernului dlui Stolojan, care încearcă să impulsioneze întocmirea titlurilor de proprietate.

Aşa cum reiese din HG 728/1992 art. 1 Guvernul îşi dă seama că ***HG 131/1991 art. 35, care constituie secretul întocmirii titlurilor de proprietate,*** nu a fost respectat şi cere ca în termen de 60 zile comisiile comunale să definitiveze proiectul de delimitare a zonelor teritoriale şi parcelarea pe proprietari a acestor zone, până la 27 ianuarie 1993.

Totuşi, comisiile locale şi judeţene, nu respectă HG 728/1992 art. 1, art. 5 al."a" art. 8 şi nici nu sunt impresionaţi de art. 16 şi art. 17, care prevede destituirea primarilor care nu aplică corect legea 18/1991.

De asemenea prevederile HG 730/1992 art. 1 nu se realizează.

Ca şi în anii precedenţi, în anul 1993 abuzurile s-au înmulţit, comisiile comunale nu au respectat Hotărârile Guvernamentale şi nici Hotărârile judecătoreşti, iar întocmirea titlurilor de proprietate nu a fost realizată decât 12,2%.

În faţa acestei situaţii grave considerăm necesare o serie de măsuri menite să conducă la punerea în drepturi depline a ţărănimii.

- Amendarea Legii 18/1991 în care, parlamentarii vechi şi noi, având la bază experienţa anilor trecuţi, să asigure dreptul ţăranului român asupra terenului moştenit şi să i se asigure continuitatea legăturii intime cu pământul său, prin păstrarea vechiului amplasament, cel puţin în zona în care a fost iniţial.
- Asociaţiile nepatrimoniale, neguvernamentale şi apolitice de la sate să facă sesizări scrise prefectului şi să se arate concret abuzurile efectuate de primar şi comisia comunală şi să ceară destituirea celor vinovaţi precum şi despăgubirile materiale pe perioada 1991-1993 pentru cei îndreptăţiţi.
- Guvernul României, să asigure inventarierea abuzurilor săvârşite la sate şi să sancţioneze sever, mergând până la confiscarea bunurilor şi a proprietăţilor acelora, care, prin funcţiile deţinute, au prejudiciat material proprietarii de drept, în perioada 1991-1993.
- Ţăranii care nu au primit dreptul de proprietate până la data actuală, să fie compensaţi cu contravaloarea de 30% din producţia medie la hectar de la cei care au săvârşit abuzurile şi a acelora cărora li s-a dat în folosinţă terenurile în perioada 1991-1993, inclusiv de la IAS.
- Guvernul României să dispună imediat începerea lucrărilor de birou privind aplicarea HG 131/1991 art. 35 şi HG 728/92 art. 5 al."a", prin delimitarea zonelor pe planul de situaţie al comunei şi parcelarea pe proprietari, subliniind că trebuie respectat vechiul amplasament, acolo unde nu este ocupat de clădiri, canale şi staţii de irigare, drumuri etc.
- Terenurile micilor proprietari, care nu au fost expropriaţi, dar au rămas în perimetrul IAS ca rezultat al unor înţelegeri locale între IAS şi CAP să fie redate ţăranilor în drept pe vechile amplasamente.
- Afişarea listelor nominale cu parcelarea pe zone a proprietarilor de drept să se facă la sediul primăriilor şi în satele interesate.
- În perioada de până la 15.02.1994, noile comisii comunale, care se vor revizui conform HG 730/1992 art. 1 se vor conforma HG 730/1992 art. 2, vor lua măsuri pentru efectuarea măsurării globale a zonelor parcelate pe proprietari, pentru a se stabili dacă cererile au acoperire în teren. Se vor afişa rezultatele
- Punerea în posesie se va face conform HG 728/1992 art. 5, al. "a" (anexă).

Aceste măsuri, încadrate într-un program de lucru pe etape şi urmărit săptămânal, poate să reducă considerabil nemulţumirile ţăranilor, urmând ca după aprobarea amendamentelor la Legea 18/1991, să se rezolve şi celelalte nedreptăţi.

De asemenea, impozitul pe venitul net al agricultorilor, trebuie să înceapă după 3 ani de la punerea în posesie.

MEMBRU FONDATOR PROPACT
Ing. Curcă Ionel

Cu privire la impozitul agricol

Necesitatea modificării art. 97 din Legea nr. 18/1991 a fondului funciar

Acest text de lege prevede: "Persoanele fizice cărora li s-a reconstituit sau constituit dreptul de proprietate în condiţiile prezentei legi, precum şi asociaţiile de tip privat care se vor înfiinţa potrivit art. 28 alin. 1 din lege, sunt scutite de plata impozitului pe terenurile agricole pe o perioadă de 3 ani, începând cu anul 1991. Acest articol se integrează în ansamblul prevederilor legii din care face parte, fiind dependent de dispoziţiile actului normativ precitat. Aprecierea în sine a perioadei de scutire de impozit ar fi fost posibilă numai dacă decurgea dintr-un act normativ autonom, fără să se stabilească şi alte termene şi măsuri. Or, perioada de 3 ani pentru scutirea de impozite este prevăzută de unul din articolele Legii nr. 18/1991, fiind în funcţie de alte termene imperative din acest act normativ.

Trebuie avut în vedere că Legea nr. 18/1991 a stabilit că toate operaţiunile de reconstituire a dreptului de proprietate, punerea efectivă şi definitivă în posesie a fiecărei persoane îndreptăţite, pe un anumit teren, urmau să se termine în 1991. Printre dispoziţiile legii, semnificative în această [illegible] menţionăm:

- Art. 10, alin. 5: "Stabilirea dreptului de proprietate se va încheia în termen de cel mult 90 de zile de la publicarea prezentei legi"[2])
- Art. 99: "Cheltuielile pentru producţia anului 1991 pe terenurile atribuite în condiţiile prezentei legi, până la data preluării în posesie, se vor suporta de noii titulari ai dreptului de proprietate, sau după caz, de folosinţă."

Întrucât, în realitate, nu s-a realizat punerea în posesie în termenul de 90 de zile de la publicarea legii (art. 10), implicit termenul de 3 ani pentru scutirea de impozite agricole, se impune a fi prelungit expres. Scutirea de impozite agricole este de o reală utilitate petru cei care, primind efectiv, în fapt, terenurile agricole iniţiază, întreprind exploatări agricole, având certitudinea tuturor factorilor de producţie. Începutul perioadei de exploatare a terenurilor agricole, de înjghebare a gospodăriei ţărăneşti implică alte cheltuieli (investiţii) cu achiziţionarea de unelte agricole, ameliorarea solului, irigaţia s.a. Or, efectuarea investiţiilor de întemeiere a gospodăriei agricole se pot efectua pe baza certitudinii juridice - garantate de titlul de proprietate - şi a premiselor materiale oferite de un anumit teren, cu limitele şi însuşirile sale. Lipsa titlurilor de proprietate (acordate până în noiembrie 1993 după datele oficiale

guvernamentale numai pentru 11,2% dintre cei îndreptăţiţi) şi a altor elemente (stabilirea preţului pământului; constituirea Agenţiei pentru dezvoltarea rurală, reglementarea registrului cadastrului funciar ş.a.) nu au oferit posibilitatea înstrăinării terenurilor pentru alcătuirea de ferme agricole private, cu o suprafaţă suficientă pentru exploatarea rentabilă. Avantajele scutirii fiscale nu sunt depline nici pentru acele persoane care au avut posesia terenurilor pe temeiul adeverinţelor de proprietate, al parcelării etc. O stare de provizorat, determinată de lipsa delimitării precise a terenurilor, nu îngăduie efectuarea unor investiţii pentru ameliorarea solului, irigaţii, plantaţii pentru o exploatare rentabilă, care ar fi dus în fapt la profitul impozabil.

1). Incivile est nisi tota lege perspecta una aliqua particula ejus proposito judicare vel respondere, adică: este contrar dreptului de a răspunde sau de a judeca cu privire la o lege, numai după un fragment, fără a fi meditat în întregimea ei (Maxime juridice antice. Editura militară, 1992, pag. 30).

2). Legea nr. 18/1991 a fost publicată în Monitorul Oficial, partea I din 20 febr. 1991. Nici o lege posterioară n-a modificat, prin prelungire, acest termen.

Consilier juridic **Sorin Enăchescu**

(va urma)

Sfântul Ierarh Vasile cel Mare

- 1 ianuarie -

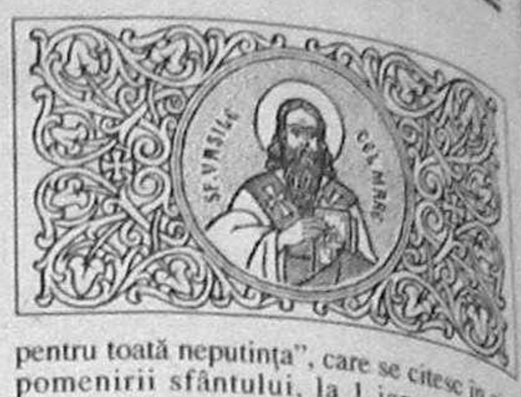

Personalitatea ilustră a Sfântului Vasile, numit încă din timpul vieţii "cel Mare", a cărui "frumuseţe a fost virtutea, măreţia sa a fost teologia, mersul său a fost mişcarea neîncetată care duce până la Dumnezeu, prin ascensiuni, puterea lui a fost semănarea şi răspândirea cuvântului" - cum îl caracterizează Sf. Grigorie de Nazianz, a contribuit cu prisosinţă la supranumirea sec. al IV-lea d.Hr. ca "veac de aur" al creştinismului.

Sf.Vasile s-a născut în jurul anului 330, la Cezareea Capadociei, dintr-o veche şi aleasă familie creştină: tatăl mamei sfântului fusese încununat cu aureola mucenicie, iar bunica după tată, Macrina cea Bătrână, fusese discipola Sf.Grigorie Taumaturgul. Mama sa, Emilia şi tatăl său, Vasile au avut zece copii; dintre aceştia, trei vor fi episcopi: Vasile, Grigorie de Nyssa şi Petru de Sevasta; vor fi cinci monahi: cei trei dinainte, plus Naucratios şi Macrina cea Tânără; şase dintre ei vor fi trecuţi în ceata sfinţilor: Sf.Macrina cea Bătrână, Sf. Emilia, Sf. Vasile, Sf. Grigorie de Nyssa, Sf. Petru de Sevasta şi Sf.Macrina cea Tânără. Sf.Vasile primeşte primele învăţături de la tatăl său, care era un vestit retor, iar mama sa, bunica şi sora mai mare i-au sădit în suflet dragostea de Dumnezeu. Învaţă la şcolile din Cezareea Capadociei, unde îşi dezvoltă cunoştinţele de cultură generală şi retorică, distingându-se prin zelul său. Aici îl cunoaşte pe Grigorie de Nazianz, viitorul său coleg şi prieten. Tânărul student capadocian merge la Constantinopol să audieze pe vestiţii dascăli de filosofie şi retorică, între care strălucitul Libanius. Mai târziu, va ţine o strânsă legătură cu acesta. Apoi, pleacă la Atena - faimos centru universitar, "templu al muzelor". Se împrieteneşte cu Sf. Grigorie de Nazianz, care venise aici înaintea lui. Prietenia lor va deveni vestită şi va dura toată viaţa. Sf. Vasile a studiat la Atena retorica, gramatica, filosofia, astronomia, geometria, medicina şi morala. Între profesorii pe care i-a audiat, se numără şi renumiţii sofişti Himerios şi Prohaeresios. Se întoarce la Capadocia şi predă o vreme retorica, după care, la insistenţele surorii sale, Macrina, hotărăşte să se dedice cu totul slujirii lui Dumnezeu. După ce primeşte Botezul, vizitează principalele centre monahiceşti din Siria, Egipt, Palestina şi Mesopotamia, spre a cunoaşte mai bine viaţa trăitorilor după preceptele Sfintei Evanghelii. Dispreţul slavei lumeşti, pieritoare, îl determină pe Sf.Vasile să-şi împartă averea sa săracilor şi să se călugărească. Se străduieşte să-şi consolideze cunoştinţele teologice. Este chemat de episcopul Dianie al Cezareii, care-l şi botezase, pentru a fi lector (anagnost sau citeţ). Însă datorită faptului că acest arhiereu era de partea arienilor, Sf.Vasile nu poate să fie de acord şi, de aceea, se retrage în Pont, unde pe malul râului Iris, aproape de Neo-Cezareea, întemeiază un aşezământ monahicesc. Ducea o viaţă ascetică, deşi nu avea o sănătate prea robustă: "Mânca o dată pe zi, pâine, apă şi ceva legume, dar aşa de puţin, că se putea zice că trăieşte fără să mănânce (...) şi era aşa de slab că părea abia însufleţit: (...) îşi trata corpul său ca pe un sclav" (VIEŢILE SFINŢILOR, de Episcopul Argeşului, Dr. Gherasim Timuş, Bucureşti, 1898). Împreună cu Grigorie de Nazianz, care stă o vreme în Pont, alcătuieşte "Filocalia lui Origen" - o culegere de texte reprezentative din opera marelui alexadrin. Tot aici, Sf.Vasile scrie "Regulile monahale Mari şi Mici", pravila fundamentală a vieţii călugăreşti de obşte.

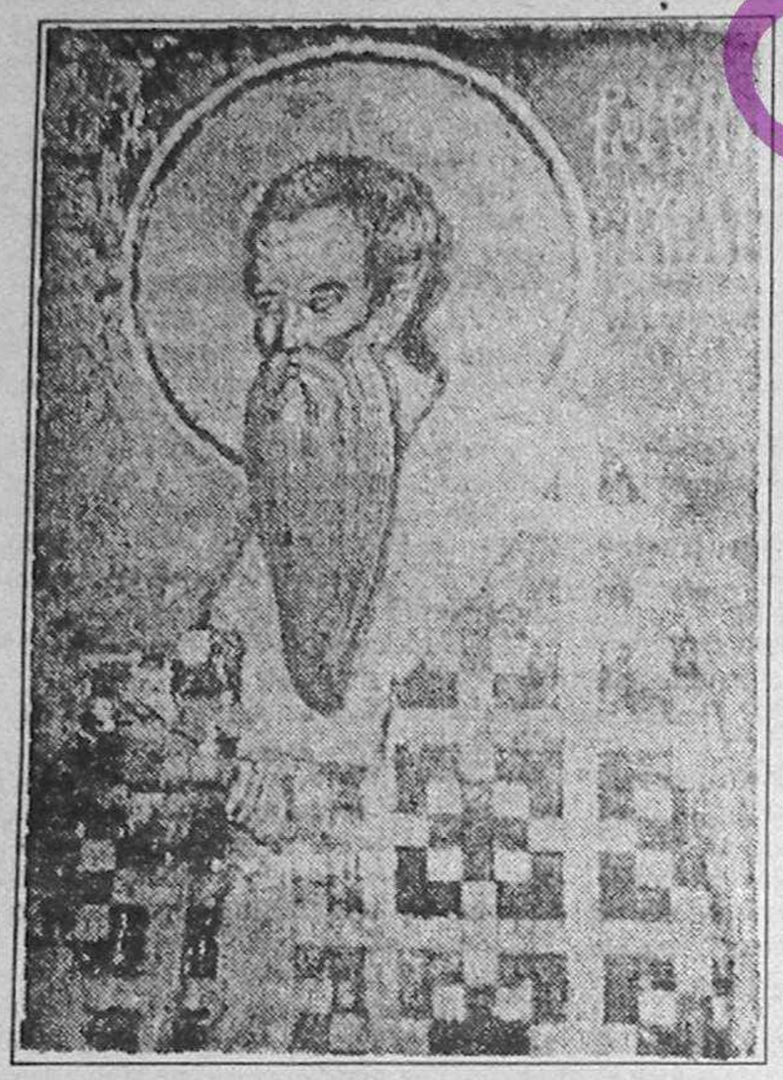

Episcopul Dianie moare şi îi urmează în loc Eusebiu, care îl hirotoneşte preot pe Sf. Vasile. După un conflict trecător cu episcopul, se împacă cu acesta. În 370, murind Eusebiu, Sf.Vasile este ales episcop al Cezareei Capadociei, la vârsta de 40 de ani. În ciuda sănătăţii sale şubrede, Sf.Vasile avea un "suflet uriaş", ostenindu-se să fie la înălţimea răspunderilor sale. Era un model de vieţuire curată pentru credincioşi, urmând "legea binelui". A încercat să pună capăt schismelor şi ereziilor din tot Răsăritul creştin, atât prin cuvântările sale - este unul din marii oratori -, cât şi prin felurite activităţi. A scris foarte mult, lucrările sale sunt fundamentale în învăţătura ortodoxă. S-a ocupat de problema cunoaşterii lui Dumnezeu, a Sf.Treimi, a Sf. Duh şi a Sf.Taine. Sf.Vasile a fost unul din cei mai mari teologi ai întregii epoci patristice, având un rol major în dezvoltarea cultului creştin al Bisericii din Răsărit. Liturghia care îi poartă numele, alături de cea a Sf.Ioan Gură de Aur şi cea atribuită Sf. Grigorie Dialogul, se săvârşeşte şi astăzi în toată Ortodoxia. De asemenea, Sf.Vasile este autorul unor rugăciuni din cultul ortodox: unele rugăciuni din "Rânduiala împărtăşirii", rugăciunile de exorcizare numite "Moliftele sau Blestemele Sf.Vasile pentru cei ce pătimesc de la diavol şi pentru toată neputinţa", care se citesc în zilele pomenirii sfântului, la 1 ianuarie, după liturghie (de fapt, din cele şapte rugăciuni, doar primele trei poartă numele Sf.Vasile, restul de patru,pe cel al Sf.Ioan Gură de Aur). Se mai atribuie Sf.Vasile unele rugăciuni din "Ceaslovul ortodox". Sf.Vasile s-a ocupat şi de cântarea bisericească, alcătuind imne şi chiar melodii. În domeniul cultului sfinţilor martiri, Marele Vasile s-a distins prin iniţiative şi acţiuni privind veneraţia acestora. Amintesc doar că s-a îngrijit de transportarea la Cezareea a moaştelor Sf. mucenic Safa Gotul (înecat în apele Buzăului, la 12 aprilie 372, în timpul persecuţiei dezlănţuite de regele got Athanaric împotriva creştinilor). La Cezareea, Sf. Vasile a întemeiat marele complex de asistenţă socială, Vasiliada, pe care Sf.Grigorie de Nazianz îl consideră mai presus de cele şapte minuni ale lumii vechi şi îl numeşte "un ornat al dragostei creştine". Acest vast aşezământ filantropic cuprindea: un spital cu clădiri pentru personalul de îngrijire, un azil, o casă pentru orfani, un lazaret (pentru leproşi), o casă de primire pentru străini. În centrul acestui complex de clădiri era construită biserica. O societate filantropică se ocupa de strângerea fondurilor necesare. Existau şcoli pentru orfanii întreţinuţi aici. Este demn de reţinut că şi primul spital din Bucureşti, Spitalul Colţea, a fost construit după modelul Vasiliadei. Obosit de viaţa intensă, de munca spre folosul bisericii, Sf.Vasile a trecut la cele veşnice la 1 ianuarie 379. În clipa când a murit a spus: "Doamne, în mâinile tale dau sufletul meu". Sf. Vasile este sărbătorit de Biserica Ortodoxă la 1 ian. şi la 30 ian., fiind unul din "Cei trei mari dascăli ai lumii creştine şi ierarhi", alături de Sf.Grigorie de Nazianz şi Sf.Ioan Gură de Aur. Marele teolog şi ierarh erudit a ştiut să fie "tuturor toate", rămânând în toate timpurile drept unul din stâlpii spiritualităţii ortodoxe, în care s-a manifestat cu putere forţa harului divin. Sf.Vasile cel Mare este un exemplu pentru întreaga creştinătate, călăuzindu-ne sufletul către Dumnezeu, "izvorul vieţii şi al nemuririi, Făcătorul a toată făptura văzută şi nevăzută".

Constantin-Dragoş P. Rădăşan
- student -

Să ne ferim de Satana și de ispitele sale

În vremurile mai vechi, pe când lumea nu era desacralizată cum este cea de azi, Dumnezeu era ceva *adevărat* şi *viu* pentru credincios. Şi aşa este şi astăzi pentru un bun creştin, chiar dacă omul modern operează abstracţiuni şi de multe ori este ispitit să vadă în El o noţiune precum o formulă ştiinţifică sau simplu autor de precepte morale. În mistica creştină mai există ceva *adevărat:* satana, deşi *viu*, nu este. În lumea de astăzi omul este ispitit să confunde adevăratul cu realul pipăibil sau testabil cu aparatele (ceea ce-i tot una).

Satana, sau potrivnicul, cum îl numeşte Vechiul Testament, şi lucrarea sa sunt menţionaţi în "Pateric" şi în textele filocalice, unde marii trăitori îi învaţă pe ucenici cum să se ferească de ispitele lui. Aproape toţi părinţii pustiei trag luarea-aminte la lipsa de roade din lucrarea satanei. Şi poate cel mai bine se vede aceasta din ispitirea Sf. Antonie cel Mare, ce a inspirat mulţi artişti şi care după multă trudă din care a ieşit biruitor cu ispita a văzut că tot ce îi înfăţişase satana nu era decât imagine părelnică. Dar cea mai subtilă ispitire a satanei este trufia de sine, iar această ispitire este sporită mai cu seamă în minţile instruite. Minţile instruite sunt ispitite să-şi pună iscusinţa în slujba lui Mamona mai uşor decât un om simplu.

Duminică 19 Decembrie, în plin post al Naşterii Domnului, am avut viziunea a ceea ce s-ar putea numi ispitirea omului iscusit şi cu merite. Dl Sava a avut proasta inspiraţie de a-l invita la emisiunea de pe programul doi "Serata duminicală", pe dl Dan Zamfirescu, un merituos slavist cu operă remarcabilă, dar şi publicist din sfera presei (ultra)comuniste şi şovine. Dan Zamfirescu făcuse deja vâlvă cu o declaraţie cum că ar fi fost securist. A venit la emisiunea televizată şi nu a încercat să dea vreo explicaţie, ba, mai mult, ne-a spus pe şleau că vede în Ceauşescu cel mai mare bărbat din istoria României, alături de Sf. Ştefan cel Mare şi Mircea cel Bătrân. A avut grijă chiar să-şi facă un fel de autobiografie din care am reţinut că este fiu de fost moşier, că a urmat teologia şi că şi-a luat chiar un doctorat. În legătură cu aceasta a mai spus că studiile l-au făcut un adevărat credincios şi un perfect iezuit. Cum se poate împăca iezuitismul cu buna-credinţă ortodoxă nu reuşesc să mă dumiresc. Şi ca să se explice mai bine ne-a oferit exemple: faptul că "Istoria literaturii..." semnată de G. Ivaşcu este scrisă de el şi că a scris o broşură de popularizare a firmei "Caritas". Toată seara, D. Zamfirescu şi-a clamat *cinismul,* în vreme ce dl Sava era din ce în ce mai prostit de această lipsă de pudoare. Ce ar putea învăţa un tânăr din asemenea declaraţii? Ferească Dumnezeu!

Şi m-am bucurat pentru prima oară că programul doi al televiziunii are răspândire mică, dar m-a întristat starea de satanizare a sufletului unui remarcabil intelectual. Nu mi-a mai rămas după aceea până în Crăciun decât să mă rog din tot sufletul meu pentru el ca să se izbăvească şi să se lepede de potrivnic.

Dan Bănică

Colindă, colindă

Poporul român şi-a definit fizionomia etnică, socială, culturală şi religioasă în împrejurări cu totul sui generis. Aşa cum poporul nostru s-a născut creştin, tot aşa creştinismul, pe meleagurile noastre, a cunoscut o amprentă românească prin rolul spiritual specific, prin afinitatea proverbială a sufletului românesc, prin formele de exprimare rituală şi existenţială, prin multipla semnificaţie a sărbătorilor şi datinilor generate.

Cea mai desăvârşită trăsătură a creaţiei artistice în frunte cu colindele, constă în aceea că în decursul secolelor, ea nu numai că nu şi-a pierdut din farmecul şi funcţionalitatea ei, ci, dimpotrivă, a cucerit şi cucereşte conştiinţa noastră. Farmecul colindelor devine concret, inteligibil şi convingător abea atunci când sunt ascultate sau chiar interpretate de noi. Atunci ele ne formulează convingeri creştine, precepte de viaţă, desăvârşire social-morală, mergând până la definiri ocupaţionale, lingvistice şi istorice. *"Nouă azi ne-a răsărit/ Domnul Iisus Hristos/ Mesia Cel mult dorit..."* este expresia poetică a dogmei creştine despre Naşterea Fiului lui Dumnezeu. *"Cu scutece S-a-nfăşat/ şi în braţe S-a purtat"* confirmă dogma că Iisus *"din Fecioară S-a născut/ şi cu lapte S-a crescut"* ca om (copil) adevărat Cel ce era şi Dumnezeu adevărat. El a venit pentru cei nevoiaşi şi, pentru copiii lipsiţi de fericirea unor bunuri elementare, căci şi *"Mama lor ar şi făcut/ Dacă ea ar şi putut/ Dar n-are dârg şi lopată/ Nici făină măcinată"* (dârg = cociorvă de împins jarul). Pacea, sănătatea şi buna convieţuire, pentru care ne rugăm la slujbe, se găsesc ilustrate în colinde, *"Şi la anu să venim/ Sănătoşi să vă găsim/ Şi să fie pe pământ/ Pace şi frumos cuvânt"*. Ne mişcă mult sufletele acea filiaţie creştină contopită în cultul pentru strămoşi, *"Azi ca strămoşii cânt în cor/ Colindul sfânt şi bun/ Tot Moş era şi-n vremea lor/ Bătrânul Moş Crăciun"*. Aşa se anticipează sensul revelionului când sărbătorim atât anul încheiat, ca bătrân, cât şi Anul Nou, ca prunc abea răsărit. Amprenta patriotică, *"la sculaţi, români plugari"*, apoi vocaţia de agricultor, păstor şi iscusit gospodar completează portretul celui pentru care colindul vine *"Ca un semn de-mbelşugare/ Cu rod mare pe ogoare"*.

Circulaţia colindelor pe toate teritoriile locuite de români, deşi a îmbrăcat nuanţe dialectale, a contribuit decisiv la unicitatea limbii grăită de tot neamul nostru. Azi, după o jumătate de secol în care au fost izgonite fantasticele comori de suflet, cultură şi speranţă, a sosit timpul să folosim toţi factorii ce ne stau la îndemână, cu precădere şcolile unde se regenerează sufletul românesc, pentru ca suflul înnoitor al colindelor să nu se mai limiteze la concertele ocazionale, ci să-şi reia circulaţia prin intermediul grupelor de copii care, ca magii de la răsărit, să meargă cu steaua şi luceafărul, ambele nedespărţite prin tradiţie, din casă în casă restituind neamului nostru credinţa şi bunătatea, primenind spiritul eroic şi generos care l-au caracterizat dintotdeauna.

Preot Pavel Zuzu
Parohul Bisericii "Domniţa Bălaşa"
Bucureşti

O victimă a Gulagului: Ion Caraion

Revista ***Poesis,*** care apare la Satu Mare, tipăreşte, în nr. 9/1993, un text impresionant, datorat poetului Ion Caraion. Intitulat ***O pată de sânge intelectual,*** a fost scris în exil, când poetul a împlinit 60 de ani. Dorindu-se o succintă autobiografie, aceste pagini postume, puse sub semnul unei celebre sintagme a lui Lautréamont, ne revelă faptul că, din păcate, viaţa sa a plătit şi un tribut de sânge propriu-zis. Nu numai sufletul, ci şi trupul scriitorului a fost schingiuit în Gulag. "Vânat" şi "cenzurat" în timpul războiului de către regimul antonescian, n-a fost mai bine tratat sub regimul stalinist al lui Gheorghiu-Dej. După ce pronaziştii îl învinuiau de comunism, "procedeu de rutină", comuniştii l-au învinuit ("ce putea fi mai uşor şi mai stupid?") de fascism. Revista ***Agora,*** pe care a scos-o împreună cu Virgil Ierunca, în 1947, o publicaţie literară impunătoare, cu deschidere internaţională, de 300 de pagini, a provocat furia oficialităţii. Ziarul ***Scînteia*** a cerut nici mai mult nici mai puţin decât "linşarea" redactorilor săi. A început, pentru îndrăzneţul tânăr poet, o aprigă prigoană. S-a văzut scos din funcţiile pe care le deţinea şi i s-a retras "îngăduinţa de-a mai semna". Şomajului i s-au asociat alte procedee caracteristice regimului, precum furturile de corespondenţă, descinderile inopinate la domiciliu, confiscarea manuscriselor şi, în sfârşit, întemniţarea: "Eşti mai de folos pentru noi aici în închisoare, decât afară, mi se va spune la anchetă, căci afară poţi influenţa pe alţii". O primă perioadă de detenţie se desfăşoară din 1950 până în 1955. Condamnatul de conştiinţă cunoaşte floarea sinistrelor lagăre de muncă forţată, canalul Dunăre-Marea Neagră, "pe fundul căruia dorm zeci de mii de victime", şi minele de plumb de la Baia Sprie şi Cavnic, "unde se lucra la o mie de metri sub pământ în pielea goală". Minele maramureşene adaugă bolgiilor infernului încă una. Căldura insuportabilă şi marea aciditate a apei picurând din roci fără încetare şi deschizând răni pe locurile atinse reprezentau factori de distrugere "naturali", exploataţi din plin de către torţionari: "Trupurile noastre fantomatice erau astfel îmbrăcate ca într-o platoşă de bube din care, ori de câte ori coaja bubelor suferea cea mai vagă eroziune, supura sânge cu puroi. Şi mulţi dintre noi - printre care şi eu - aveam gălbinare. Tratament medical : inexistent. Cei care se infectau grav mureau".

A doua oară, Ion Caraion e arestat în 1958, împreună cu dactilografa sa, care urma a-i deveni soţie, şi condamnat la moarte. Pedeapsa e comutată în muncă silnică pe viaţă, în timp ce dactilografa primeşte 15 ani de muncă silnică. Noua osândă durează 5 ani. În 1964, majoritatea prizonierilor politici care au supravieţuit, ne arată poetul, au fost eliberaţi conform unei clauze anexe, privitoare la România, a convenţiei de la Yalta: "De fapt, se trecea dintr-o curte mai mică de temniţă în curtea unei temniţe mai mari, care era şi e astăzi România. Foştii condamnaţi politici, deşi «eliberaţi», au continuat să fie socotiţi o primejdie, să fie ameninţaţi, persecutaţi, interogaţi, supuşi la continue presiuni morale şi materiale, în sfârşit, la acte disperate". Începe pentru Ion Caraion o cursă contra cronometru cu moartea. Suferind, apăsat de amintirea neagră a anilor furaţi şi a manuscriselor pierdute, "obsedat de ideea că mesajul (său) e ameninţat a fi încă o dată înăbuşit", îşi impune a "lucra dementţial" : "câte 14-16 ore pe zi ca să las o operă. Las, căci cad grav bolnav, cheaguri de sânge şi fragmente din trupul meu rămân pe mesele de operaţie ale spitalelor. Iar toate acestea după ce veneam şi aşa din închisoare cu coastele fracturate în urma torturii". Deşi opera îşi înalţă impunător "coloana", cuprinzând numeroase volume de poezie, eseuri, traduceri, antologii, atacurile împotriva poetului nu încetează : "Atacuri îndeosebi în presa cea mai servilă Comitetului Central şi în periodicele poliţiei politice". Ne amintim - cum să nu ne amintim? - de performanţele realizate pe atunci de revista ***Săptămîna...*** Ca urmare, la vârsta de 58 de ani, Ion Caraion e nevoit a lua calea pribegiei peste hotare, mai amară decât pentru mulţi alţii, deoarece nu l-a scutit de unsprezece ani de chinuri în detenţie şi pentru că a constituit pentru el un preludiu al sfârşitului prematur. După cinci ani de surghiun, poetul se stingea din viaţă, pe meleag străin, la 21 iulie 1986. Boala care l-a răpus, ciroza şi cancerul de ficat, după cum precizează Valentina Caraion, în nota ce însoţeşte textul din ***Poesis,*** a fost consecinţa deportării sale la minele de plumb din Maramureş. "Gălbinarea" despre care ne vorbeşte era o hepatită B, care, netratată, duce de regulă la mortalele maladii menţionate. Iată cum, pe lista fărădelegilor Gulagului românesc, Ion Caraion apare la rubrica ***asasinat.*** Să nu uităm!

Gheorghe Grigurcu

Carnet plastic

Corneliu Vasilescu - pictor şi poet al eternelor geneze şi transformări

În somptuoasele saloane de la etajul al IV-lea ale Galeriei de Artă din cadrul Teatrului Naţional din Bucureşti, pictorul Corneliu Vasilescu, distins profesor la Liceul de Arte Plastice "N. Tonitza", se prezintă în faţa publicului iubitorilor de frumos cu o foarte bogată şi fastuoasă expoziţie personală de uleiuri şi guaşe. Zeci de lucrări format mare, mijlociu şi mic - ingenios grupate - se oferă privirilor şi înţelegerii. Impresia, după primul pas şi după o primă aruncătură de ochi, este copleşitoare. Jocurile de culori vii, strălucitoare şi... "victorioase" care "se ţes" într-o fantastică dezlănţuire de forme sinusoidale împletite haotic sau după nişte legi secrete vin, parcă, să întărească una dintre meditaţiile artistului înscrise în invitaţia-program şi curriculum vitae: "Dacă există raiul, acesta nu poate fi decât colorat"...

Este limpede, deci, că punctele forte ale artistului sunt ***cromatica, compoziţia*** şi ***fantezia.*** Dacă în trei tablouri - peisaje cu apă, maluri şi vegetaţie în care domină griurile - înţelegerea este ajutată de prezenţa unor note tradiţionale şi clasice, în toate celelalte se înaintează greu... Simbolurile sunt "criptice" şi reclamă "un caduceu" rar pentru a li se putea limpezi sensurile, intenţiile...

Înţelegerea înaintează un pas, când se află faţă-n faţă cu o compoziţie monumentală, dublată de-o cromatică fastuoasă în care griul şi cenuşiul, înviorate cu verde, roşu şi galben, vin, parcă, să sugereze plastic forţa dezlănţuită a vegetalului surprinsă de Lucian Blaga în versurile: "Vite roşii,/ Vite verzi sugrumă casele-n lăstari sălbatici/şi vânjoşi - asemenea unor polipi, ce-şi strâng în braţe prada". Liane neiertătoare încearcă "să sugrume" sau măcar să oprească încercările de eliberare şi afirmare independentă ale Oamenilor. Zecile de braţe ale unei uriaşe caracatiţe încearcă, zadarnic, să-l înfrângă pe "fruntaşul" aflat în prim-plan, care rezistă şi, suntem siguri, va triumfa! Ne aflăm, categoric, în faţa unei replici picturale a celebrului ***Grup al lui Laocoon,*** cioplit în marmură de sculptorul grec Agesandros din Paros.

"Înţelesurile" din majoritatea lucrărilor, după serioase căutări şi eliminări în numele ***esenţialului,*** se reduc la ideea generală de GENEZĂ, a "sublimelor metamorfoze" din UNIVERS. MIŞCAREA reprezintă VIAŢA în infinitele ei ipostaze. Pictorul ne face să ne oprim şi să reflectăm în faţa unor grupări de lucrări diferenţiate, în special, prin câteva dominante coloristice: mov, albastru, roşu, alb, verde etc., însă strâns legate sub raport problematic, deoarece tema eternei NAŞTERI, a eternei ÎNTRUPĂRI este mereu prezentă. Uneori, ideea DEVENIRII este surprinsă, în cinci-şapte ipostaze semnificative, în lucrări de format mic.

Într-un grupaj dominat de-o lucrare de mari dimensiuni, OMUL - numai contururi şi forme neprecizate - rupe zăgazurile şi ţâşneşte-n lumină! Dar, pentru că ***meditaţiile*** pot continua mult peste limitele unei cronici - s-ar putea scrie un eseu numai despre lucrarea intitulată ***ACT*** (singura căreia pictorul îi dă nume!), pun capăt reflecţiilor, nu înainte de-a reveni şi de-a sublinia imensa bogăţie şi varietate coloristică din pânzele semnate de CORNELIU VASILESCU, care îşi dezvăluie şi harurile şi generoasa zestre.

M. Augustin

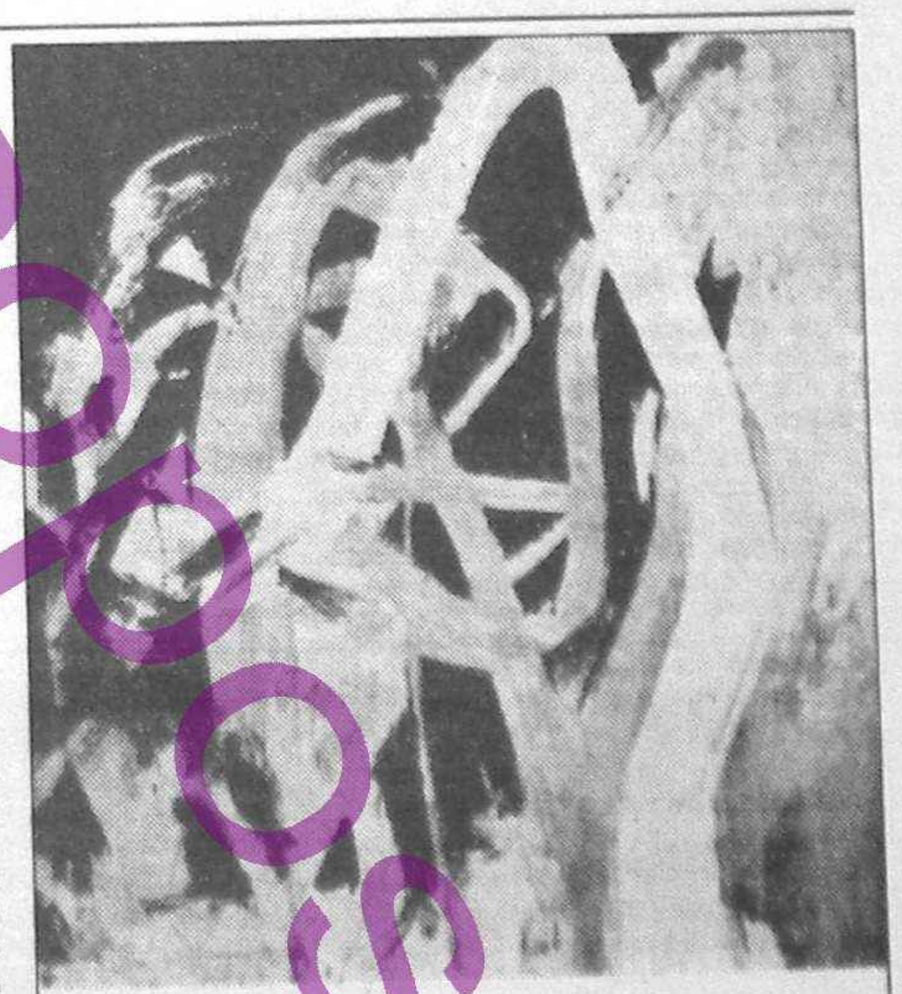

CORNELIU VASILESCU

uleiuri — guaşe

1980 — 1993

O zi nefastă: 30 decembrie 1947

Deturnarea destinului istoric al României

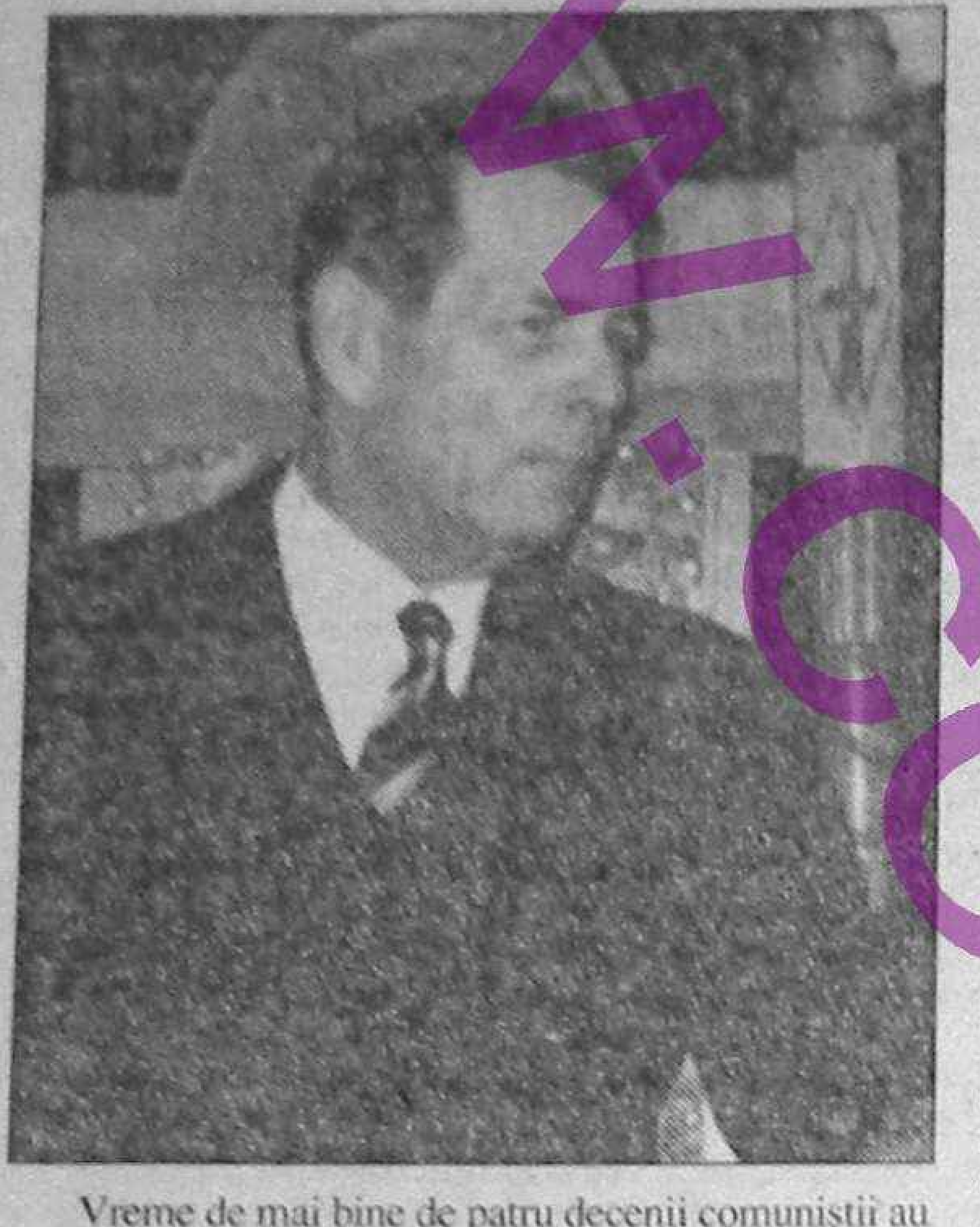

Vreme de mai bine de patru decenii comuniştii au încercat - şi, din nefericire, parţial au şi reuşit - să convingă noile generaţii că proclamarea republicii la 30 decembrie 1947 a reprezentat nu numai împlinirea unei necesităţi istorice şi un act progresist ci, mai mult, ar fi desăvârşit o aspiraţie politică seculară!! Istorici "de casă" ai p.c.r.-ului, prolifici în minciună şi artişti în dezinformare, au produs o întreagă literatură dedicată acestui moment cu scopul de a justifica un act abuziv şi contrar intereselor naţionale majore. De la bun început trebuie precizat faptul că niciodată până la 1947 românii nu au fost favorabili ideii schimbării aşezământului statal monarhic cu unul republican, momentele revoluţionare de la 1821 şi, mai ales, de la 1848 dovedind din plin acest lucru.

La 23 august 1944 Coroana de Oţel, prin actul de voinţă al ***M.S. Regele Mihai I*** a salvat Ţara de la un dezastru previzibil, cel al transformării ei în teatru de război şi având ulterior, statutul de teritoriu ocupat prin forţa armelor. În atari condiţii Stalin ar fi putut să-şi impună punctul de vedere în conformitate cu principiul "dreptului săbiei", al învingătorului. Ieşirea României din războiul cu Naţiunile Aliate nu a însemnat numai o catastrofă pentru situaţia frontului german din sud-estul european ci, lucru ţinut sub tăcere, a determinat modificarea planurilor imperiului comunist, nu numai în ceea ce priveşte România, ci şi întregul areal geopolitic din zonă.

Inevitabila prezenţă rusească a fost pentru români începutul unui lung (şi din păcate încă neîncheiat) calvar. A fost, aşa cum atât de plastic se exprima cunoscuta publicistă de origine română Nicoleta Franck, "o înfrângere în victorie". Înpotriva sovietizării ţării s-au ridicat vreme de trei ani toate forţele conştiente ale naţiunii: partidele politice, tineretul universitar, ţăranul proprietar de pământ şi nu în ultimul rând muncitorimea română în marea ei majoritate.

Ruşii, ca forţă de ocupaţie, au folosit întreaga gamă de la semănarea seminţelor otrăvite ale dezbinării pe plan social, punându-se faţă în faţă în mod antagonic parte a categoriilor sociale majore, până la ameninţarea făţişă, înscenarea de procese politice (procesele intentate mareşalului Antonescu în 1946, cel înscenat liderilor Partidului Naţional Ţărănesc în toamna anului 1947) şi nu în ultimul rând grosolana farsă electorală din 1946.

În urma acestor acţiuni slugile comuniste autohtone şi alogene aservite Moscovei lui Stalin au preluat în detrimentul şi împotriva poporului român toate pârghiile puterii. Nu mai rămânea de înlăturat decât un singur obstacol, cel mai important, monarhia constituţională, care garanta libertatea şi independenţa statului român. Lucrul era cu atât mai dificil cu cât românii acelor ani erau în covârşitoare majoritate ataşaţii ideii de monarhie, îşi iubeau dinastia şi îşi adorau Regele care rămăsese în ochii Ţării drept singura stavilă împotriva comunizării României. Dacă înlăturarea prin forţă nu s-a făcut mai devreme - aşa cum s-a întâmplat în Bulgaria şi Yugoslavia - cauza trebuie căutată la esenţa ei. Tradiţia monarhică la români avea o vechime seculară, la ea adăugându-se meritele incontestabile ale dinastiei române moderne care realizase Independenţa şi Întregirea şi salvase România în august 1944.

Comuniştii au sperat că Suveranul să renunţe să se mai întoarcă în ţară după încheierea vizitei oficiale în Anglia din noiembrie 1947, prilejuită de oficierea căsătoriei Principesei Moştenitoare ***Elisabeta*** - actuala Suverană - oferind astfel pretextul depunerii Sale ca Şef al Statului. Reîntoarcerea ***la datorie,*** în conformitate cu Jurământul prestat Naţiunii, a ***M.S. Regele Mihai,*** perspectiva încheierii căsătoriei Sale cu ***Principesa Ana de Bourbon-Parma*** şi, în consecinţă, întărirea prestigiului Dinastiei, au fost tot atâţia factori care au precipitat evenimentele.

În dimineaţa zilei de 30 decembrie 1947 Petru Groza, premierul aservit şi slugarnic al trădătorilor de neam comunişti, şi Gheorghiu Dej, şeful partidului comunist agreat de Moscova, prin şantaj şi ameninţare au silit pe ***M.S. Regele Mihai I*** să semneze un act de abdicare care ***ab initio*** era lovit de nulitate datorită condiţiilor în care a fost încheiat. Punând mai presus de situaţia Sa, a Familiei Regale, soarta tinerilor arestaţi abuziv de comunişti, fiind ameninţat cu declanşarea unui război civil cu consecinţe sângeroase şi previzibile, ***M.S. Regele Mihai*** a cedat în faţa celor doi vânzători de neam şi de ţară veniţi cu zâmbetul pe buze şi pistol în buzunar.

Actul banditesc de la 30 decembrie 1947 a deturnat destinul României. Ţara a fost transformată în colonie sovietică, societatea civilă românească a fost supusă unui proces de distrugere planificat, pentru milioane de oameni începând chinurile Golgotei. Mândrul Regat al României devenea o republică populară (sovietizată), o imensă închisoare a naţiunii în întregul ei.

Mai sunt şi astăzi unii care au obrăznicia să afirme că forma republicană de stat ne este specifică şi că ar fi cea mai modernă. Intenţionat aceştia încearcă să deturneze în continuare adevărul istoric în scopuri personale şi de clan.

Dar, se ştie, mersul istoriei nu poate fi decât cel mult frânat, iar adevărul iese, mai devreme sau mai târziu, la lumină.

De aceea, data de 30 decembrie nu reprezintă decât o pată ruşinoasă pe obrazul naţiunii române, aruncată de indivizi de joasă speţă şi fără caracter. Ea reprezintă totodată momentul deturnării mersului spre progres al poporului român!

Ştefan Caliga

Incredibil dar adevărat

Clauza naţiunii celei mai favorizate acordată de România Statelor Unite

No. 14 — UN EXEMPLAR 30 BANI — Marţi, 17 (30) Aprilie 1912

REGATUL ROMÂNIEI

MONITORUL OFICIAL

DIRECŢIA GENERALĂ A MONITORULUI OFICIAL ŞI IMPRIMERIEI STATULUI, BUCUREŞTI

București, 16 Aprilie

MINISTERUL AFACERILOR STRĂINE

CAROL I,

Prin graţia lui Dumnezeu şi voinţa naţională, Rege al României,

La toţi de faţă şi viitori sănătate:

Corpurile legiuitoare votând şi adoptând, Noi sancţionăm ce urmează:

LEGE

Art. unic. — Atât timp cât proclamaţiunea presedintelui Statelor-Unite ale Americei de Nord, cu data Wasington, 16/29 Martie 1910, privitoare la tratamentul mărfurilor române la importul lor în Statele-Unite, va fi în vigoare, guvernul este autorizat a trata mărfurile produse ale solului sau ale industriei din Statele-Unite ale Americei de Nord, la importul lor în România, conform cu regimul rezultat din convenţiunile de comerţ încheiate de România până acum.

Dispoziţiunea de mai sus însă nu se aplică industriei şi comerţului petrolului şi derivatelor sale.

Această lege s'a votat Adunarea deputaţilor în şedinţa dela 2 Aprilie anul 1912 şi s'a adoptat cu unanimitate de 66 voturi.

Preşedinte, C. P. Olănescu.

(L. S. A. D.) Secretar, E. I. Melik.

Această lege s'a votat de Senat în şedinţa dela 4 Aprilie anul 1912 şi s'a adoptat cu majoritate de 46 voturi, contra 1.

Preşedinte, G. Gr. Cantacuzino.

(L. S. S.) Secretar, Dr. S. Gerkin.

Promulgăm această lege şi ordonăm ca ea să fie investită cu sigiliul Statului şi publicată prin *Monitorul Oficial*.

Dat în Castelul Peleş, la 13 Aprilie 1912.

(L. S. St.) CAROL

Preşedintele consiliului, Ministrul afacerilor străine, T. Maiorescu. — Ministrul de justiţie, M. G. Cantacuzino.

No. 2.272.

Vă mai amintiţi? Regimul comunist se autointitula democrat-popular, deci tot un fel de democraţie originală. În acea epocă ni se spunea, ca şi acum, că regimul a moştenit o situaţie grea. Adevărul despre forţa economică a statului român capitalist nu convenea puterii comuniste. Ideea cu "greaua moştenire" convenea propagandei comuniste deoarece nega valorile economiei capitaliste şi în acelaşi timp justifica pagubele produse datorită politicii economice dezastruoase de insipraţie bolşevică.

Realitatea socio-economică românească din perioada antecomunistă era opusul situaţiei actuale: dacă atunci România era o ţară europeană ca oricare alta, astăzi intrarea României în rândul ţărilor europene civilizate este doar o dorinţă; dacă atunci România era o ţară în care se imigra din occident, acum este o ţară din care se emigrează în occident; dacă atunci România era un mare exportator de cereale acum producţia internă nu asigură necesarul de pâine. Lista poate continua.

Prin prisma realităţilor economice româneşti de astăzi, anumite aspecte ale economiei capitaliste de pe meleagurile ţării noastre par incredibile. Un exemplu de acest tip este legea din 16 aprilie 1912, promulgată de regele Carol I la 13 aprilie 1912 şi publicată în Monitorul Oficial nr. 14 din 17/30 aprilie 1912. Prin această lege România acorda Clauza naţiunii celei mai favorizate Statelor Unite ale Americii. Aceasta a fost în vigoare până în 1922, când a apărut legea de abrogare, publicată în Monitorul Oficial nr. 31 din 14 mai 1992. Pentru ca incredibilul să fie dovedit, prezentăm în facsimil cele două documente. În plus, prezentăm pagina din Repertoriul Monitorului Oficial (cuprinzând legile din perioada 1860-1940), în care se face referire la cele două legi.

Gheorghe Zambilă

Mari bărbaţi de stat şi jalnice marionete

România a fost mare atunci când a avut şi pentru că a avut oameni politici mari; România a fost puternică şi prosperă pentru că a avut bărbaţi de stat puternici şi devotaţi.

Prim-miniştrii (preşedinţii Consiliului) şi miniştrii Regatului României au fost înainte de toate personalităţi ale vieţii publice prin însăşi cariera lor profesională şi oarecum prin cea politică. Guvernul României a fost condus în timp de ***Mihail Kogălniceanu, Titu Maiorescu, Nicolae Iorga, Mihai Antonescu, Ion Antonescu*** şi a avut în componenţa sa oameni remarcabili din punct de vedere profesional ca ***Virgil Madgearu, Nicolae Lupu, Ion Răducanu, Victor Slăvescu, Octavian Goga, G.G. Mironescu, Nicolae Titulescu.***

Puţini au fost cei care şi-au făcut din politică o carieră, însă aceşti - puţini - au fost cei mari; statura lor publică a impresionat întotdeauna pe români şi a înspăimântat pe adversari; aceşti puţini au făurit, cu devotament faţă de popor şi faţă de Coroană, o Istorie glorioasă pentru România. Regatul nostru va rămâne în tradiţia europeană ca fiind ţara construită de ***Brătieni***, de ***Iuliu Maniu*** şi ***Ion Mihalache***, de ***I.G. Duca*** şi de ***Regii*** credincioşi propriului popor.

De pe înălţimile politice pe care s-a obişnuit să stea între cele două războaie mondiale, ţara a alunecat în mlaştina mizeriei şi a nimicniciei: conducătorii ei au apărut parcă din bancurile cu stahanovişti şi culturnici; postarea unor ***Sadoveanu*** şi ***Parhon*** pe post de păpuşi n-a păcălit pe nimeni şi n-a durat prea mult. În fruntea ţării s-au cocoţat şi s-au maimuţărit acolo salopetişti ca ***Gheorghiu Dej*** şi ***Ceauşescu***, bufoni ca ***Zăroni***, ca ***Verdeţ***, ca ***Dăscălescu***, subofiţeri cazoni şi complexaţi ca ***Bodnăraş***, ca ***Drăghici***, ca ***Walter Roman.***

Cu timpul, regimul a evoluat: bătrânii culturnici şi-au trimis copiii pe la şcoală. Astfel, în guvernele ultime au pătruns ***Manea Mănescu, Ştefan Andrei*** şi chiar o personalitate ca prof. ***Proca*** (la Sănătate). Atunci când respectivii copii învăţau prea mult ei nu puteau accede prea rapid la putere (vezi cazul ***Petre Roman***).

Odată cu Revoluţia din decembrie 1989, în prim-planul puterii a apărut o nouă generaţie de conducători criptocomunişti: cu diplome universitare (chiar dacă sovietice), cu mai puţine dezacorduri în limbaj, cu câţiva ani mai tineri, cu cravate de mătase şi costume mai elegante. Actualul prim-ministru ***Nicolae Văcăroiu*** se întrece în platitudini, dezacorduri şi lozinci găunoase. În vreme ce un astfel de pitic se odihneşte în fotoliile ocupate odinioară de ***Iorga*** şi ***Maniu***, ţara sărăceşte şi se "republicanizează".

Petrişor Peiu

www.corneliu-coposu.ro

parlamentarii fac previziuni pentru anul 1994

1. Care credeți că va fi anul viitor evoluția vieții politice românești, în plan intern și în contextul politic internațional?

2. Care estimați că va fi acțiunea politică a partidului pe care îl reprezentați în Parlament?

Emil Tocaci, senator PAC: "După părerea mea, viaţa politică a României în viitorul apropiat va fi într-o bună măsură determinată de factori geopolitici care influenţează de altfel destinul oricărei ţări. Responsabililor de destinele politicii româneşti le revine misiunea deloc uşoară, dar obligatorie, de a face în aşa fel încât conjunctura generală să fie cât mai favorabilă ţării sau cel puţin cât mai puţin defavorabilă. În ceea ce mă priveşte, consider că măsurile de apărare naţională, privind pericolele externe, trebuie urmărite cu multă perseverenţă prin fructificarea propriei forţe, dar mai ales prin aderarea la organismele internaţionale care sunt în măsură să ne ajute într-o eventuală împrejurare dificilă.

Pe plan extern, există posibilitatea unor aliaţii de guvernare, după cum există şi posibilitatea unui guvern fie monocolor FDSN, fie format de către acesta. Ultima eventualitate mi se pare deloc favorabilă mersului înainte al democraţiei. Se vorbeşte şi de posibilitatea unor alegeri anticipate. Cred că anul '94 nu ar fi deloc potrivit pentru aşa ceva. Poate anul 1995. Şi aceasta pentru că electoratul sau mai bine zis o parte din electorat nu are încă sentimentele şi gândirea limpezite. Nu are nici o perspectivă politică clară şi ca atare o opţiune conştientă. Pentru ca votul să se facă conform unor opţiuni care să fie altfel decât întâmplătoare sau altfel decât rezultatul unei induceri în eroare este necesar ca lucrurile să se sedimenteze. Există pentru unii un reflex ca în situaţia de mizerie în care este ţara noastră să se deplaseze spre stânga, să treacă în mod reflex la un comportament de tip radical, nejustificat şi care nu duce de fapt la nici o soluţie. Cred că într-un astfel de moment în care nu o cumpănire şi nu o cunoaştere profundă a propriilor interese şi de intereselor naţiunii ar fi elemente caracteristice, alegerile nu ar conduce la ceea ce se spera sau cel puţin la ceea ce speram noi, cei care nu urmărim în primul rând poziţia propriului partid, ci evoluţia naţiunii.

Partidul nostru, P.A.C., se va asocia cu partidele din Convenţia Democratică, cu alte partide democrate, iar evoluţia lui va fi sub semnul evoluţiei generale a democraţiei româneşti".

Sabin Ivan, senator PL'93: "În ceea ce priveşte partidul nostru, sigur că este de dorit să se facă o unificare liberală pentru că democraţia noastră nu poate exista fără un partid liberal puternic. Deci e necesar ca eşichierul politic să cuprindă partide puternice. Sperăm că ne vom unifica. Sigur, va fi foarte greu, dar bine că am scăpat de Câmpeanu, cel care a făcut un mare rău, nu numai Partidului Naţional Liberal, dar şi opoziţiei, în general. Şi dacă ne găsim astăzi în situaţia în care ne găsim, aceasta numai lui i-o datorăm. Ca să fiu mai explicit: s-a opus punctului opt al Proclamaţiei de la Timişoara, pe care l-am propus eu, a fost de acord cu simultaneitatea alegerilor parlamentare şi prezidenţiale, intrarea în guvernul Stolojan.

Este într-adevăr greu să găsim modalitatea de a ne împăca cu toţii, deoarece în toate taberele există oameni care au pretenţia să fie conducători. Când se va ivi un lider acceptat de toată lumea, sunt convins că se va face unificarea.

În cealaltă privinţă, cred că ţara ar putea fi scoasă din impas numai cu ajutorul tuturor partidelor, printr-un guvern de unitate naţională. Bineînţeles, Convenţia noastră nu vrea să participe alături de partidele extremiste. S-ar putea ca preşedintele ţării să fie sfătuit să-şi mai reducă din simpatiile faţă de aceste partide extremiste, cu toate că noi îi ştim preferinţele şi ştim şi de unde i se trage".

Theodor Ardeleanu, deputat P.U.N.R.: "Referitor la prima întrebare, eu sper şi cred că '94 va fi un an al calificărilor politice în aşa fel încât să fie clar cine este la putere, să fie clar cine este în opoziţie, şi probabil că asta se va face în momentul în care PDSR-ul va renunţa să fie singurul partid la guvernare. În legătură cu P.U.N.R.-ul văd două obiective mari. Primul: în interiorul partidului este vorba de clarificarea poziţiei ideologice a P.U.N.R.-ului, în sensul de definitivare a doctrinei care, pornind de la naţionalismul nostru, să meargă spre o doctrină neoliberală şi în final cu înscrierea într-o internaţională neoliberală. Pentru politică generală - deci al doilea obiectiv - doresc ca P.U.N.R. în '94 să încerce să mulţumească pe cei care l-au ales.

Revenind la prima întrebare, poziţia României pe plan internaţional sper să fie cantonată pe aceeaşi linie pe care am plecat, dar ar fi de dorit o mai mare ofensivă a politicii externe româneşti, astfel încât faţă de tot ceea ce se întâmplă în special în Est să avem o poziţie mai sigură".

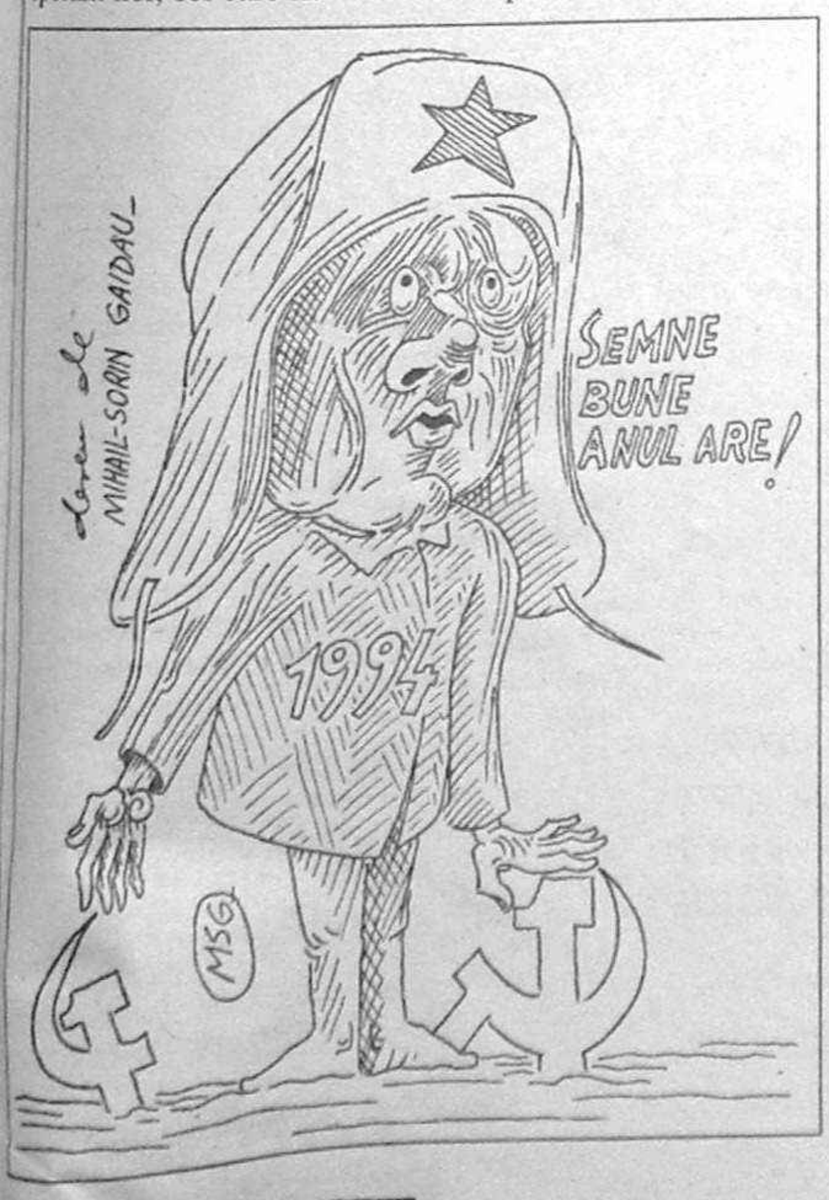

Otto Weber, deputat PER: "Situaţia este foarte tulbure. Sunt convins că până în februarie primul ministru va fi schimbat. Nu se poate continua în felul acesta. Nu poţi să ataţi toată ţara pentru că ţii la un singur om. În ceea ce priveşte PER-ul mergem pe o linie bună. S-au înscris de curând noi membri. Oamenii vin la noi fiindcă suntem un partid curat, nu facem prostii cum fac alte partide".

Ioan Coja, senator PDAR: "Evoluţia va fi foarte complicată şi ne va putea oferi surprize extrem de neplăcute dacă nu se va putea ajunge la o guvernare reprezentativă pentru ţară, adică o guvernare în care să intre cât mai puţini dintre cei care au fost la guvernarea ţării în aceşti patru ani şi cât mai mulţi dintre cei care au stat deoparte, fie în opoziţie, fie încercând să-i ajute pe cei care au guvernat. Şi acest ajutor s-a dovedit a fi ineficient. Evoluţia pe plan internaţional va depinde din păcate de marile puteri şi aici va trebui să facem echilibristică. Va trebui să-i convingem în primul rând pe germani că nu trebuie să aibă resentimente faţă de noi, să-i convingem pe ruşi că nu au de câştigat încercând să pună iarăşi cizma pe noi şi să-i convingem şi pe americani că suntem un factor de stabilitate şi de democraţie în Europa.

În ceea ce priveşte partidul nostru, eu sunt mai înainte de toate în Vatra Românească şi apoi în PDAR, ca atare promovez în PDAR ideea Vetrei de unitate naţională. De aceea sper să se realizeze ceea ce am propus în timpul campaniei electorale şi anume o alianţă la guvernare între PDAR, PUNR şi PNŢCD.

György Frunda, Senator UDMR: "Pe plan intern 1994, cred că este anul şansei României de a-şi găsi în sfârşit un echilibru politic care să ducă la relansarea vieţii economice, la stoparea declinului economic şi la linişte socială. Pentru aceasta este nevoie ca PDSR să renunţe la alianţa cu partidele comunist-extremiste pe care se bazează acum şi să-şi dea seama că singura variantă viabilă este de a încheia un pact politic cu forţele CDR. Dacă s-ar realiza o asemenea coaliţie politică, ar însemna ca având o majoritate de 67% în Parlament să se poată numi un nou guvern, cu un nou prim-ministru care să stopeze într-adevăr declinul şi să înainteze serios pe calea reformei.

Pe de altă parte, un asemenea guvern ar vrea o altă imagine a României pe plan extern, ar asigura acea garanţie de care România are nevoie pentru ca să fie credibilă în faţa organizaţiilor internaţionale, iar în domeniul economic ca investitorii străini să vină în România. Referitor la poziţia UDMR, în '94 vom încerca după patru ani de lupte fără nici un rezultat, sperând că vom avea guvernul de care v-am vorbit, să putem în sfârşit să adoptăm nişte legi care să asigure drepturile minorităţilor naţionale".

Doru Ioan Tărăcilă, Senator PDSR: "Ambele întrebări sunt extrem de complexe. Acum, la sfârşitul lui '93, viaţa politică internă este extrem de tensionată, deci nu numai la suprafaţă, ci dimpotrivă ea îşi găseşte corespondent în marile nemulţumiri pe care le trăiesc în prezent categorii diverse de cetăţeni. De aceea practic asistăm zilnic sau dacă nu zilnic, atunci săptămânal, la mitinguri, la marşuri de protest, la demonstraţii, la fel de fel de cereri ş.a.m.d. Cauza tuturor relelor este sărăcia în care se zbate majoritatea populaţiei. Soluţii? Greu de spus. Eu fac parte dintr-un partid, care aflat la putere, ar trebui să găsească soluţii pentru toate aceste necazuri. Sigur că este extrem de greu în situaţia tulbure actuală să vedem unde este adevărul. Pe plan internaţional România anului '94 nu mai poate fi România anului '93. Drumul spre democraţie - nu vreau să fie interpretate spusele mele ca un slogan - pe care l-am parcurs, a deschis anumite uşi, anumite porţi, a creat în viaţa internaţională pentru România un anumit cuvânt. Contextul internaţional este extrem de complicat pentru că mi se pare că nu România, ci efectiv tot mapamondul trece printr-o criză economică prelungită, care se regăseşte în relaţii tensionate din punct de vedere politic şi în conflictele militare zonale. De aceea pentru noi va fi deosebit de greu, pentru că va trebui să găsim aliaţi, prieteni, uitându-ne la vecinii noştri, neomiţând nici pericolul rus.

În privinţa PDSR, este evident că puterea erodează orice partid, iar lipsa soluţiilor în ultima perioadă de timp sau a unor rezultate substanţiale în mersul reformei, în stoparea corupţiei este firesc că au erodat partidul. Eu spun că dacă nu vom avea alegeri în martie ne vom reveni".

Victor Boştinaru PD (FSN): "Este necesar ca un guvern de coaliţie să preia frâiele puterii pentru a reînnoda într-un fel mesajul Revoluţiei din '89, deoarece mesajul actualului guvern este opus celui din revoluţie. Pe plan intern am dori să se realizeze un pact social cu sindicatele spre a asigura nu numai acea stabilitate socială minimă, dar şi un suport pentru corpul social în vederea traversării dificultăţilor cauzate de reformă. Am dori ca '94 să însemne un început de reconsiderare a puterii faţă de Lege şi faţă de Constituţie. Ceea ce se va întâmpla în realitate e greu de spus, deoarece o vecinătate atât de tensionată nu este extrem de favorabilă unei evoluţii aşa cum ne-o dorim. Situaţiile din ex-Iugoslavia şi din Rusia ar trebui să determine forţele politice responsabile şi raţionale din România să se înhame la guvernare pentru orientarea către lumea occidentală. '94 va însemna pentru PD o implicare în toate aceste deziderate pe care le-am formulat. Vom fi de fiecare dată acolo unde se dă lupta pentru reformă şi democraţie".

Dan Cristian Popovici, deputat PRM: "Sperăm să ne îndreptăm spre stabilitate socială şi chiar politică, cu toate aparentele convulsii politice. Cred că mesajul populaţiei va fi înţeles şi discuţiile care vor avea loc la preşedinţie cu liderii partidelor politice vor duce direct la soluţii care să ducă la ieşirea ţării din criza economică în care ne aflăm.

Pe plan internaţional, cred că anul 1994 are semne bune din toate punctele de vedere chiar dacă s-a făcut tapaj în jurul aşa-zisului refuz al preşedintelui SUA. Poate acţiunea n-a fost pregătită suficient. Cred că e posibil ca la prima vizită pe care preşedintele american o va face în Europa, să avem onoarea şi plăcerea să fie şi oaspetele nostru.

În ceea ce priveşte poziţia partidului nostru ne pronunţăm pentru pace socială şi nu pentru extremism.

VERIFICAT
2007

Dl Iulian Creţu, viceprimar al Capitalei:

Până la urmă va trebui să ieşim cu toţii în stradă!

În scopuri electorale, cei dinaintea noastră au repartizat până şi apartamentele ce figurau doar pe planşe

- Domnule viceprimar, [illegible] încheiaţi anul 1993?

- Când reflectezi la [illegible] este firesc să te raportezi la [illegible] ales şi pentru care trebuia [illegible] şi realizările tale. Cu aceste [illegible] interesele şi cerinţele lor, am [illegible] pentru consilier municipal şi apoi [illegible] de viceprimar. Prin această prismă [illegible] cer privite împlinirile sau neîmplinirile din Primăria Capitalei. În principal [illegible] sectoarele de care răspund [illegible] construcţiile, comerţul şi încălzirea. Activitatea noastră a celor din [illegible]

- [illegible]

- [illegible] spre a izbuti să le dăm în folosinţă am găsit singura formulă ce putea da rezolvarea: scoaterea la licitaţie. Numai aşa am putut să terminăm cam 6.500 de apartamente. Nenorocirea a fost însă că imensa majoritate a acestora - e vorba de cele cu amplasamente mai convenabile, dar chiar şi din cele periferice - erau deja de mult repartizate. Pentru a-şi face propagandă electorală sau din alte interese, cei dinaintea noastră au repartizat până şi apartamentele ce erau doar pe planşe. Noi n-am mai putut repartiza decât vreo 600, cele pentru social, care sunt actualmente în curs de predare unor familii cu venituri modeste, ce nu pot fi vândute.

- Înseamnă că nu pot fi vândute, nici celelalte care au fost repartizate?

- Ba dimpotrivă s-au vândut toate deoarece prin Legea 85 beneficiari erau numai cei ce aveau ordine de preţuri şi ei le-au şi cumpărat. A fost o şmecherie a celor din administraţia în funcţiune, pentru câştigarea de voturi.

- La ce preţuri le-au cumpărat?

- La preţuri indexate, însă datorită preţurilor vechi la care au fost calculate (preţul s-a compus practic din două părţi: una veche socotită la nivelul la care ajunseseră lucrările şi preţul nou pentru ce s-a executat după aceea; cel vechi a fost calculat în preţurile vechi iar cel nou calculat şi indexat), considerăm că preţurile de vânzare nu sunt reale.

- În condiţiile acestea s-au acoperit costurile?

- Până la urmă da, iar în felul acesta s-au mişcat macaralele în Bucureşti. Sperăm ca în următorul an, eventual maximum doi, adică până la sfârşitul mandatului nostru să terminăm cu tot ce a rămas restant.

- Dar investiţii de lucrări noi?

- La nivelul primăriei problema nu se mai pune [illegible]

- [illegible]

- [illegible]

- Cam asta ar fi în materie de construcţii.

- Un alt domeniu de care m-am ocupat, cel mai sensibil, este cel al încălzirii în Capitală. Vedeţi dvs, încălzirea asta mamut, concentrată în 4 CET-uri, o imensitate în care omul de la al nu ştiu al câte sutelea de mii apartament ţine de şurubul unui oarecare mecanic din Centrală, constituie prin ea însăşi o umilinţă. Dar n-am avut de ales. A trebuit să luăm toate măsurile necesare ca acest mamut să funcţioneze. Cât de cât, dar să funcţioneze. La ora actuală sunt angajate prin contract cu încălzire şi apă caldă circa 560.000 apartamente. Din care 95% cel puţin funcţionează în condiţii decente. Cu întreruperile care există, cu program la apa caldă, dar funcţionează. Nu s-a întrerupt mastodontul. Cu nenumăratele greutăţi cunoscute de toată lumea, ce au trebuit învinse, dar în funcţie de câtă păcură am avut la dispoziţie, adică nu noi ci RENEL, am dat căldură şi apă caldă. Din păcate nu am putut scoate gigacaloria mai ieftină - o diminuare tot s-a izbutit. Era perfect posibil, dar au fost factori care nu depindeau de Primărie.

Vom face o reţea de mari pieţe, finanţată de creditele primite de la Comunitatea Europeană

- Referitor la comerţ...

- În ce priveşte comerţul, cam de un an şi jumătate s-a schimbat aproape total faţa comerţului bucureştean. Aveam atunci, mari şi late, patru firme luminoase. Priviţi astăzi Bucureştiul. Erau, de asemenea, ca număr 40-50 de magazine private, care începuseră să mişte. La ora actuală 35% din comerţ este privatizat. Adevărat însă că mai există şi nenorocirea preţurilor. Dacă nu ar fi aceste preţuri, lucrurile ar fi apreciate cu totul altfel.

- Depinde de primărie?

- Nu. E [illegible]

- Comunitatea Europeană acordă credituri primăriei?

- [illegible]

- Creditele vor merge la particulari?

- Numai la particulari, asta este condiţia fundamentală.

- S-a mai întâmplat ca fonduri destinate exclusiv particularilor să ajungă tot la stat sau să nu fie integral cheltuite...

- Aşa este. Am asistat la Salonic la o reuniune a primarilor, unde am aflat cu stupoare, de la reprezentantul C.E., ca din fondurile îndreptate spre ţările din Balcani, se vor înapoia donatorilor 260 milioane dolari necheltuiţi! Şi România va restitui o sumă importantă! Acum, după ce am fost primiţi în Consiliul Europei, e cazul să devenim mai îndrăzneţi, ca să primim şi noi cât mai multe astfel de ajutoare. Bani sunt destui. Trebuie oameni care să ştie cum să-i cheltuiască.

- Dacă veţi supraveghea dumneavoastră direct, sunt perspective?

- Noi contăm ca aceste fonduri să revină Primăriei Capitalei care să organizeze direct o gestionare a lor numai în sprijinirea comerţului privat de legume şi fructe şi desigur a producătorilor respectivi.

- Primăria a fost acuzată de dughenizarea comerţului bucureştean, ca şi celelalte primării din ţară. Ce aveţi de spus?

- În primul rând se neglijează - voit probabil - că noi am găsit cel puţin 80% din aceste aşa-zise dughene, fie înălţate deja, fie mai puţin, aprobate. Problema nu este a existenţei lor, ci a unora dintre ele, care nu sunt corespunzătoare, fie ca înfăţişare, fie ca amplasament. Atâta vreme însă cât s-au dat aprobări alandala şi fără un plan oarecare, situaţia este aşa cum este. Va fi neîndoielnic reglementată pentru a salva şi aspectul estetic şi necesitatea funcţională.

Bucureştiul a produs în acest an peste 400 miliarde lei, din care primăria a primit cam 100 miliarde

- Sunteţi mulţumit de activitatea dumneavoastră de până acum?

- Trebuie să mărturisesc că n-am făcut tot ce s-ar fi putut face. N-am făcut în primul rând pentru că sistemul finan[illegible] dispoziţie prin legislaţie, est[illegible] contradicţie cu nevoile noastre[illegible] posibilitatea de a consuma ban[illegible] [illegible]. N-am putut avea [illegible] de care aveam nevoie şi pe care le pr[illegible] Bucureştiul a produs anul acesta [illegible] de miliarde de lei, din care am p[illegible] [illegible] cam 100 de [illegible]

- Guvernul a anunţat 175 [illegible]

- [illegible]

- După ce criterii se face [illegible] investiţiilor?

- [illegible] pe drum [illegible] diferite motive - şi este altceva [illegible] primar primeşte bugetul cu [illegible] precise din care nu are voie să [illegible] apare deturnarea de fonduri.

- Deci "indicaţiile" nu reprezintă [illegible]

- Nu numai că nu le reprezintă [illegible] vin chiar în contradicţie cu nevoile [illegible] Primarul este cel care ştie cel [illegible] necesităţile, dar nu se poate [illegible] cheltuielile respective, pentru [illegible] care vi le-am spus. Este o [illegible] concordanţă neînchipuită între [illegible] structura acestor nevoi făcută de [illegible]

- Este întâmplătoare?

- Am de multe ori senzaţia că [illegible] scenariu care să ducă la neputinţă. [illegible] mai mult cu cât se adaugă la [illegible] peste 70% din legile odiosului, ele [illegible] frână destructivă. E poate drama [illegible] mare.

- Ca să vă puteţi procura fond[illegible] necesare în scopurile cerute ce inten[illegible] să faceţi? Cota ce o primiţi este suf[illegible]

- Este cu foarte mult sub necesi[illegible] primul rând trebuie convins Guver[illegible] lăsându-ne numai 3-4-5% din [illegible] veniturilor, face o rea politică şi [illegible] nenorocire. El trebuie să ne lase, [illegible] zicem, la maximum 35%, un [illegible] internaţional. Şi fără să ne condi[illegible]

- Deci singura metodă ar fi conv[illegible] Guvernului să revină la sentime[illegible] bune?

- Nu convingerea. Ci impunerea [illegible] asculta pe noi mai mult decât pe alţii [illegible] centralism excesiv este sufocant.

- Cum să-i impui?

- Până la urmă va trebui să ieşim [illegible] în stradă, dacă Parlamentul nu a vota[illegible] acum Legea administraţiei şi a [illegible] locale. Timpul nu mai aşteaptă.

A consemnat **Ioan Fr[illegible]**